നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയും കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റിന്റെ സാധൂകരണത്തോടെയും തർജ്ജമ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

ഡെപ്യൂട്ടി ജനറൽ മാനേജർ (അപ്പീൽ അധികാരി) & മറ്റുള്ളവർ

v

അജയ് കുമാർ ശ്രീവാസ്തവ

(സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 17-18/2021)

ജനുവരി 5, 2021

(ജസ്റ്റിസ് എൽ നാഗേശ്വര റാവു, ജസ്റ്റിസ് ഹേമന്ത് ഗുപ്ത, ജസ്റ്റിസ് അജയ് റസ്തോഗി)

സർവീസ് നിയമം: ബാങ്ക് സർവീസ് - ഫണ്ട് ദുരുപയോഗം -സർവീസിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിടൽ - പ്രതിഭാഗം കുറ്റവാളി സ്വയം പ്രതിരോധത്തിനായി ഒരു രേഖയോ സാക്ഷിയോ ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ലെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടമുള്ള ഒരു പ്രതിനിധിയെക്കൊണ്ട് തന്നെ പ്രതിരോധിക്കാൻ അനുവദിക്കണമെന്ന് ഒരിക്കലും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തന്റെ അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ടിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി- അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എല്ലാ കുറ്റങ്ങളും പരിശോധിച്ചപ്പോൾ 2 മുതൽ 7 വരെയുള്ള കുറ്റങ്ങൾ തെളിയിക്കപ്പെട്ടതായി കണ്ടെത്തി, അതേസമയം കുറ്റം നമ്പർ 1 തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തി -അച്ചടക്ക അതോറിറ്റി അന്വേഷണ രേഖ വീണ്ടും പരിശോധിച്ചു, കുറ്റം നമ്പർ 2-7 -മായി ബന്ധപ്പെട്ട കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതകൾ ശരിവച്ചുകൊണ്ട് കുറ്റം നമ്പർ 1 -മായി ബന്ധപ്പെട്ട കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതകളോട് വിയോജിക്കുകയും കുറ്റം നമ്പർ 1 തെളിയിക്കേണ്ടതാണെന്നും വിധിച്ചു - ഒന്നാം കുറ്റത്തിലെ അച്ചടക്ക അതോറിറ്റിയുടെ വിയോജിപ്പ് ജീവനക്കാരന് വലിയ ദോഷം വരുത്തിയെന്ന് വിലയിരുത്തി ഹൈക്കോടതി പിരിച്ചുവിടൽ ശിക്ഷ റദ്ദാക്കി, കൂടാതെ, അച്ചടക്ക/അപ്പീൽ അതോറിറ്റി ഒരു സംസാരിക്കാത്ത ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു- അപ്പീലിൽ, വിധിച്ചിരിക്കുന്നത്: അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ട് ലഭിച്ചാൽ, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കണ്ടെത്തലിനോട് യോജിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അച്ചടക്ക അധികാരി, തന്റെ വിയോജിപ്പിനുള്ള കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയും കുറ്റവാളിയുടെ കുറ്റബോധം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് മുമ്പ് ആദ്യം തന്നെ വിശദീകരണം തേടുകയും ചെയ്യേണ്ട ബാധ്യതയിലായിരുന്നു- അങ്ങനെ, നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന നടപടിക്രമം പാലിച്ചില്ല, അത് പ്രതിക്ക് ദോഷം വരുത്തിവയ്ക്കുകയും സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങളുടെ ലംഘനവുമായിരുന്നു- ഒന്നാം കുറ്റവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അച്ചടക്ക അധികാരി രേഖപ്പെടുത്തിയ കുറ്റബോധം സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അയാളെ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് വിധിക്കാൻ അത് ന്യായീകരിക്കാനാവില്ല- എന്നാൽ ഒന്നാം കുറ്റം പ്രതിക്കെതിരെ ചുമത്തിയ മറ്റ് കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് (2-7) വേർതിരിക്കാവുന്നതാണ്. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തെളിയിച്ചതായി കണ്ടെത്തിയ കുറ്റം- പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവ് കുറ്റം നമ്പർ 1 ലെ

കണ്ടെത്തലുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണെങ്കിൽ. 1 മാത്രം പറഞ്ഞാൽ, പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവ് നിയമവിരുദ്ധമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കാൻ കോടതിക്ക് കഴിയുമായിരുന്നു, എന്നാൽ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ കുറ്റം രേഖപ്പെടുത്തിയതും അച്ചടക്ക/അപ്പീൽ അതോറിറ്റി സ്ഥിരീകരിച്ചതുമായ 2-7 കുറ്റങ്ങൾ ഇടപെടാൻ പാടില്ലാത്തതും ആ കണ്ടെത്തലുകൾ ഗുരുതരമായ കൃത്യവിലോപത്തിന്റെ കുറ്റം സ്ഥാപിച്ചതുമാണ്.

ജുഡീഷ്യൽ പുനരവലോകനം: വ്യാപ്തി - വിധിച്ചു: ഭരണഘടനാ കോടതികളുടെ ജുഡീഷ്യൽ അവലോകനത്തിന്റെ അധികാരം, തീരുമാനമെടുക്കൽ പ്രക്രിയയുടെ വിലയിരുത്തലാണ്, തീരുമാനത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളല്ല - ഇത് സമീപനത്തിൽ നീതി ഉറപ്പാക്കുക എന്നതാണ്, നിഗമനത്തിലെ നീതി ഉറപ്പാക്കുകയല്ല.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന: അനുച്ഛേദം 226, 136 - അച്ചടക്ക അന്വേഷണങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങളിൽ ജുഡീഷ്യൽ അവലോകനത്തിനുള്ള അധികാരം - ഭരണഘടനാ കോടതി ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 അല്ലെങ്കിൽ അനുച്ഛേദം 136 പ്രകാരമുള്ള ജുഡീഷ്യൽ അവലോകനത്തിന്റെ അധികാരിത വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ, വകുപ്പുതല അന്വേഷണ നടപടികളിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന വസ്തുതകളുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടില്ല. അതായത്, ഒരു കണ്ടെത്തലിനെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ തെളിവുകളില്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ ന്യായമായും വസ്തുനിഷ്ഠമായും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആർക്കും ആ കണ്ടെത്തലുകളിൽ എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയാത്ത ഒരു കണ്ടെത്തലായാലും, വകുപ്പുതല അധികാരി എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന ചില തെളിവുകൾ ഉള്ളിടത്തോളം, അത് നിലനിർത്തേണ്ടതുണ്ട്.

സേവന നിയമം: വകുപ്പുതല അന്വേഷണം - വകുപ്പുതല അന്വേഷണ നടപടികൾക്ക് കർശനമായ തെളിവ് നിയമങ്ങൾ ബാധകമല്ല എന്നത് ശരിയാണ്- എന്നിരുന്നാലും, നിയമത്തിന്റെ ഒരേയൊരു ആവശ്യകത, കുറ്റവാളിക്കെതിരായ ആരോപണം അത്തരം തെളിവുകൾ ഉപയോഗിച്ച് സ്ഥാപിക്കണം എന്നതാണ്, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ന്യായമായും വസ്തുനിഷ്ഠമായും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ന്യായബോധമുള്ള വ്യക്തിക്ക് കുറ്റവാളി ജീവനക്കാരനെതിരെയുള്ള കുറ്റത്തിന്റെ ഗൗരവം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന ഒരു നിഗമനത്തിലെത്താൻ കഴിയും.

ബാങ്ക്/ബാങ്കിംഗ്: ബാങ്ക് സേവനം - ഫണ്ട് ദുരുപയോഗം - സേവനത്തിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിടൽ -ബാങ്കിംഗ് ബിസിനസിൽ സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണം, സത്യസന്ധത, സത്യസന്ധത എന്നിവ ഓരോ ബാങ്ക് ജീവനക്കാരനും അനിവാര്യമാണ് -ജീവനക്കാരൻ നല്ല പെരുമാറ്റവും അച്ചടക്കവും പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്, കൂടാതെ നിക്ഷേപകരുടെയും ഉപഭോക്താക്കളുടെയും പണം കൈകാര്യം

ചെയ്യുന്നു, അത് പാലിച്ചില്ലെങ്കിൽ, പൊതുജനങ്ങളുടെയും നിക്ഷേപകരുടെയും ആത്മവിശ്വാസം തകർക്കപ്പെടും - ഈ അധിക കാരണത്താൽ, ഗുരുതരമായ കൃത്യവിലോപം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട പ്രതിയെ പിരിച്ചുവിടാനുള്ള ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് തെറ്റുപറ്റി.

അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി,

വിധിച്ചു : 1. അച്ചടക്കപരമായ അന്വേഷണങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, വകുപ്പുതല/അപ്പീൽ അധികാരികൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനേക്കാൾ, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226, അനുച്ഛേദം 32, അനുച്ഛേദം 136 എന്നിവ പ്രകാരം ഭരണഘടനാ കോടതികൾ നടത്തുന്ന ജുഡീഷ്യൽ പുനഃപരിശോധനാധികാരം പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. നിയമപരമായ പിഴവുകൾ, അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തമായ അനീതിക്കോ സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നതിനോ ഇടയാക്കുന്ന നടപടിക്രമങ്ങളിലെ പിഴവുകൾ എന്നിവ തിരുത്തുന്നതിൽ മാത്രമാണ് ഈ അധികാരം ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നത്. ഒരു അപ്പീൽ അധികാരിക്ക് ഉള്ളതുപോലെ കേസിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് വിധി കൽപ്പിക്കാൻ ഇതിന് കഴിയില്ല. സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ നിയമങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാകുമ്പോഴോ, അല്ലെങ്കിൽ അന്വേഷണ രീതി നിഷ്കർഷിക്കുന്ന നിയമപരമായ ചട്ടങ്ങൾ ലംഘിക്കുമ്പോഴോ, അല്ലെങ്കിൽ അച്ചടക്ക അധികാരി എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനം തെളിവുകളില്ലാത്തതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കുമ്പോഴോ ആണ് കോടതിക്ക്/ട്രൈബ്യൂണലിന് ഒരു ജീവനക്കാരനെതിരായ നടപടികളിൽ ഇടപെടാൻ കഴിയുക. ഏതെങ്കിലും ന്യായബോധമുള്ള വ്യക്തി ഒരിക്കലും എത്തിച്ചേരാത്ത ഒരു നിഗമനമാണ് അതെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ തെളിവുകൾ പരിഗണിച്ച ശേഷം അച്ചടക്ക അധികാരി എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനം വികൃതമോ, രേഖകളിൽ വ്യക്തമായ പിശകുകൾ ഉള്ളതോ, അല്ലെങ്കിൽ തെളിവുകളില്ലാത്തതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതോ ആണെങ്കിൽ, ഒരു സെർഷ്യോററി റിട്ട് പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കഴിയും. [ഖണ്ഡിക 23, 25][70- ഇ; 71- സി- ഇ]

തമിഴ്നാട് സംസ്ഥാനം v. ടി.വി. വേണുഗോപാലൻ **(1994) 6 എസ്.സി.സി 302:[1994] 2 സപ്. എസ്.സി.ആർ 411 ;** *തമിഴ്നാട് സർക്കാരും മറ്റൊരാൾ v. എ. രാജപാണ്ഡ്യനും* **(1995) 1 എസ്.സി.സി 216 : [1994] 4 സപ്. എസ്.സി.ആർ 707 ;** *ബി.സി. ചതുർവേദി v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവയും* **(1995) 6 എസ്.സി.സി 749 : [1995] 4 സപ്. എസ്.സി.ആർ 644 ;** *ഹിമാചൽ പ്രദേശ് സ്റ്റേറ്റ് ഇലക്ട്രിസിറ്റി ബോർഡ് ലിമിറ്റഡ് v. മഹേഷ് ദാഹിയ* **(2017) 1 എസ്.സി.സി 768 : [2016] 9 എസ്.സി.ആർ 879 ;** *പ്രവീൺ കുമാർ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവയും* **(2020) 9 എസ്.സി.സി 471 - ആശ്രയിച്ചു.**

ഒറീസ സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും v. ബിദ്യഭ്രഷൺ മൊഹാപത്ര **എ.ഐ.ആർ 1963 എസ്.സി 779 : [1963] സപ്.. എസ്.സി.ആർ 648 ;** പി.ഡി. അഗർവാൾ v. സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും **(2006) 8 എസ്.സി.സി 776 : [2006] 1 സപ്. എസ്.സി.ആർ 454--പരാമർശിച്ചു.**

2. എൻക്വയറി ഓഫീസർ അച്ചടക്ക അധികാരി അല്ലാത്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ, എൻക്വയറി റിപ്പോർട്ട് ലഭിക്കുമ്പോൾ, അച്ചടക്ക അധികാരിക്ക് മുൻ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രേഖപ്പെടുത്തിയ കണ്ടെത്തലുകളോട് യോജിക്കുകയോ വിയോജിക്കുകയോ ചെയ്യാം എന്നത് സുസ്ഥാപിതമാണ്. വിയോജിക്കുന്ന പക്ഷം, അച്ചടക്ക അധികാരി വിയോജിപ്പിനുള്ള കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയും വേണം. കൂടാതെ, കുറ്റാരോപിതന് അഭിപ്രായം അറിയിക്കാൻ അവസരം നൽകിയ ശേഷം, രേഖയിലുള്ള തെളിവുകൾ മതിയായതാണെങ്കിൽ, സ്വന്തം കണ്ടെത്തലുകൾ രേഖപ്പെടുത്താം. അല്ലെങ്കിൽ, കൂടുതൽ അന്വേഷണത്തിനായി കേസ് എൻക്വയറി ഓഫീസർക്ക് തിരിച്ചയക്കാം. [ഖണ്ഡിക 27][71-ജി-എച്ച്; 72-എ]

3. വകുപ്പുതല എൻക്വയറി നടപടികളിൽ തെളിവിന്റെ കർശനമായ നിയമങ്ങൾ ബാധകമല്ല എന്നത് ശരിയാണ്. എന്നിരുന്നാലും, നിയമപരമായ ഒരേയൊരു നിബന്ധന എന്നത്, കുറ്റാരോപിതന് എതിരായ ആരോപണം, യുക്തിസഹമായും നിഷ്പക്ഷതയോടും കൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തി, കുറ്റാരോപിതനായ ജീവനക്കാരനെതിരായ കുറ്റത്തിന്റെ ഗൗരവം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന ഒരു കണ്ടെത്തലിൽ എത്താൻ സാധ്യതയുള്ള തെളിവുകൾ വഴി സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം എന്നതാണ്. കേവലമായ ഊഹക്കച്ചവടങ്ങൾക്കോ അല്ലെങ്കിൽ അനുമാനങ്ങൾക്കോ വകുപ്പുതല എൻക്വയറി നടപടികളിൽ പോലും കുറ്റബോധത്തിന്റെ കണ്ടെത്തലിനെ നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ല എന്നത് സത്യമാണ്. [ഖണ്ഡിക 28][72-ബി-സി]

4. എൻക്വയറി ഓഫീസർ രേഖപ്പെടുത്തിയ കണ്ടെത്തലുകളോട് അച്ചടക്ക അധികാരിക്ക് യോജിപ്പില്ലെങ്കിൽ, അത് വിയോജിപ്പിനുള്ള കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്താനും കുറ്റബോധം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് മുമ്പ് വിശദീകരണത്തിനായി കുറ്റാരോപിതനെ വിളിക്കാനുമുള്ള ബാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന നടപടിക്രമം ഇവിടെ പാലിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നത് തർക്കമില്ലാത്തതാണ്, അത് റെസ്പോണ്ടന്റിന് പ്രതികൂലമായ ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ ലംഘിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റത്തെ സംബന്ധിച്ച് അച്ചടക്ക അധികാരി രേഖപ്പെടുത്തിയ കുറ്റബോധത്തിന്റെ കണ്ടെത്തൽ ന്യായീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല.എന്നാൽ, എൻക്വയറി ഓഫീസർ രേഖപ്പെടുത്തിയ കണ്ടെത്തൽ അച്ചടക്ക അധികാരി മാറ്റിയെഴുതിയ ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റം,

റെസ്പോണ്ടൻ്റിനെതിരെ ചുമത്തിയ മറ്റ് കുറ്റങ്ങളിൽ (കുറ്റം നമ്പർ 2-7) നിന്ന് വേർതിരിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഈ മറ്റ് കുറ്റങ്ങൾ എൻക്വയറി ഓഫീസർ തെളിയിച്ചതായി കണ്ടെത്തുകയും, വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ റെസ്പോണ്ടൻ്റ് ഉന്നയിച്ച ആക്ഷേപങ്ങൾ പരിഗണിച്ച ശേഷം അച്ചടക്ക/അപ്പീൽ അധികാരികൾ ആ വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തൽ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. [ഖണ്ഡിക 34, 35][73-ജി-എച്ച്; 74-എ-സി]

5. പിരിച്ചുവിടാനുള്ള ഉത്തരവ് ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതായിരുന്നെങ്കിൽ, പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവ് നിയമവിരുദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിക്കാൻ കോടതിക്ക് സാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, എൻക്വയറി ഓഫീസർ തൻ്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ 2 മുതൽ 7 വരെയുള്ള കുറ്റങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് രേഖപ്പെടുത്തുകയും അച്ചടക്ക/അപ്പീൽ അധികാരികൾ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്ത കുറ്റബോധത്തിൻ്റെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടാൻ പാടില്ലാത്തതായിരുന്നു. ആ കണ്ടെത്തലുകൾ ഗുരുതരമായ ദുഷ്പെരുമാറ്റം സ്ഥാപിക്കുന്നവയാണ്. റെസ്പോണ്ടൻ്റ് ജീവനക്കാരന് നൽകിയ പിരിച്ചുവിടൽ ശിക്ഷാ ഉത്തരവിൽ ഇടപെട്ടതിലൂടെ ഹൈക്കോടതിക്ക് പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു പിഴവ് സംഭവിച്ചിരിക്കുകയാണ്. [ഖണ്ഡിക 36][74-സി-ഇ]

> *ഒറീസ സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും v. ബിദ്യഭൂഷൺ മൊഹാപത്ര* എ.ഐ.ആർ 1963 എസ്.സി 779 : [1963] സപ്. എസ്.സി.ആർ 648 - പിന്തുടർന്നു.
> *ബിന്നി ലിമിറ്റഡ് v. ജീവനക്കാരൻ* (1972) 3 എസ്.സി.സി 806 : [1972] 3 എസ്.സി.ആർ 518 ; *സവർൺ സിംഗ്രം മറ്റൊരാളും v. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാന, മറ്റുള്ളവർ* എ.ഐ.ആർ 1976 എസ്.സി 232-- ആശ്രയിച്ചു.

6. ബാങ്കിംഗ് ബിസിനസ്സിൽ, പൂർണ്ണമായ സമർപ്പണം, സത്യസന്ധത, വിശ്വസ്തത എന്നിവ ഓരോ ബാങ്ക് ജീവനക്കാരനും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ജീവനക്കാരൻ നല്ല പെരുമാറ്റവും അച്ചടക്കവും പാലിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്, കാരണം അദ്ദേഹം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് നിക്ഷേപകരുടെയും ഉപഭോക്താക്കളുടെയും പണമാണ്. ഇത് പാലിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, പൊതുജനങ്ങളുടെ/നിക്ഷേപകരുടെ വിശ്വാസം തകർന്നുപോകും. ഈ അധിക കാരണം കൂടി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഡിപ്പാർട്ട്മെൻ്റൽ അപ്പീൽ ഉത്തരവിലൂടെ സ്ഥിരീകരിച്ച എതിർകക്ഷിയുടെ പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവ് ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കിയത് വ്യക്തമായ ഒരു പിഴവാണ്. [ഖണ്ഡിക 43][77-എ-സി]

ഉദ്ധരിച്ച നിയമങ്ങൾ

[1963] സപ്ലി. എസ്സിആർ 648	ഖണ്ഡിക 16	പരാമർശിച്ചു
[2006] 1 സപ്ലി. എസ്സിആർ 454	ഖണ്ഡിക 16	പരാമർശിച്ചു
[1994] 2 സപ്ലി. എസ്സിആർ 411	ഖണ്ഡിക 23	ആശ്രയിച്ചു
[1994] 4 സപ്ലി. എസ്സിആർ 707	ഖണ്ഡിക 23	ആശ്രയിച്ചു
[1995] 4 സപ്ലി. എസ്സിആർ 644	ഖണ്ഡിക 23	ആശ്രയിച്ചു
[2016] 9 എസ്സിആർ 879	ഖണ്ഡിക 24	ആശ്രയിച്ചു
(2020) 9 എസ്സിസി 471	ഖണ്ഡിക 24	ആശ്രയിച്ചു
[1963] സപ്ലി. എസ്സിആർ 648	ഖണ്ഡിക 37	പിന്തുടർന്നു
[1972] 3 എസ്സിആർ 518	ഖണ്ഡിക 38	ആശ്രയിച്ചു
എഐആർ 1976 എസ്സി 232	ഖണ്ഡിക 39	ആശ്രയിച്ചു

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 17-18/2021.

അലഹബാദിലെ ഹൈക്കോടതി ഓഫ് ജൂഡിക്കേച്ചർ 2018 സെപ്റ്റംബർ 13-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയിലും ഉത്തരവിലും എതിരായി വന്ന പ്രത്യേക അപ്പീൽ നമ്പർ 479/2018, സ്പെഷ്യൽ അപ്പീൽ ഡിഫെക്ടീവ് നമ്പർ 357/2018 എന്നിവയിൽ നിന്നുള്ളതാണ് ഈ അപ്പീൽ.

ഹാജരാകുന്ന കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി *ആർ. ബസന്ത്, സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ; സഞ്ജയ് കപൂർ, അഡ്വ.; മിസ്. മേഘ കർൺവാൾ, അഡ്വ.; അരവിന്ദ് കുമാർ ശുക്ല, അഡ്വ.; സഞ്ജയ് കുമാർ മിശ്ര, അഡ്വ.; നിഹാൽ അഹമ്മദ്, അഡ്വ.; മിസ്. അശ്വതി എം.കെ.*

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചത് **ജസ്റ്റിസ് റസ്തോഗി.**

1. അനുമതി നൽകി.

2. അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബഞ്ച് 2018 സെപ്റ്റംബർ 13-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയും ഉത്തരവും തൃപ്തികരമല്ലാത്തതിനാൽ, അപ്പീൽവാദിയായ ബാങ്കിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഈ അപ്പീലുകൾ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

3. കേസിന്റെ പ്രധാന വസ്തുതകൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്: അപ്പീൽവാദി, 1955-ലെ സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ നിയമപ്രകാരം സംയോജിപ്പിക്കുകയും രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു നിയമപരമായ സ്ഥാപനമാണ്. എതിർകക്ഷി 1981 ഡിസംബർ 7-ന് മംഫോർഡ്ഗഞ്ച് ശാഖയിൽ കാഷ്യർ/ക്ലർക്ക് ആയി ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ജോലിയിൽ ഇരിക്കെ അദ്ദേഹം ഒരു ദുർന്നടത്തത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടതിന്റെ പേരിൽ 1995 ഓഗസ്റ്റ് 14-ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ആദ്യം സസ്പെൻഷനിലാക്കുകയും, പിന്നീട് 1996 ഏപ്രിൽ 11-ലെ കുറ്റപത്രം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ബാങ്കിലെ ജീവനക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ തന്റെ ചുമതലകൾ നിർവഹിക്കുന്നതിനിടെ അദ്ദേഹം നടത്തിയ ഫണ്ട് ദുരുപയോഗം സംബന്ധിച്ച ഏഴ് കുറ്റങ്ങളാണ് കുറ്റപത്രത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിരുന്നത്.

4. ബാങ്കിന്റെ പണം ദുരുപയോഗം ചെയ്തതിന്, താൻ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ശാഖയിലെ തന്റെ വിവിധ അക്കൗണ്ടുകളിൽ വ്യാജ വായ്പകൾ നൽകിയതിന്റെ പേരിൽ, അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ ക്രിമിനൽ കേസും രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 420, 467, 468, 471, ചേർത്തുവായിക്കുന്ന വകുപ്പ് 120-ബി, അഴിമതി നിരോധന നിയമത്തിലെ 13(2), ചേർത്തുവായിക്കുന്ന വകുപ്പ് 13(1)(ഡി) പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്കാണ് കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തത്.

5. 1996 ഏപ്രിൽ 11-ലെ കുറ്റപത്രം നൽകിയതിന് ശേഷം, എതിർകക്ഷിയായ ജീവനക്കാരൻ, എല്ലാ കുറ്റങ്ങളും നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് 1996 മെയ് 8-ന് തന്റെ മറുപടി സമർപ്പിച്ചു. തുടർന്ന്, ദേശസാൽകൃത ബാങ്കുകളിലെ അവാർഡ് സ്റ്റാഫിന് ബാധകമായ ദിനക്ഷി ഒത്തുതീർപ്പ് വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമായി അന്വേഷണം നടത്താൻ കഴിവുള്ള അധികാരി അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിച്ചു. എതിർകക്ഷി അച്ചടക്കപരമായ അന്വേഷണത്തിൽ പങ്കെടുത്തു, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ദിനക്ഷി ഒത്തുതീർപ്പ് വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ചുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിച്ച് അന്വേഷണം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം, 1999 മെയ് 22-ന് തന്റെ റിപ്പോർട്ട് അച്ചടക്ക അധികാരിക്ക് സമർപ്പിച്ചു. ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റം തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നും എന്നാൽ 2 മുതൽ 7 വരെയുള്ള കുറ്റങ്ങൾ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നും കണ്ടെത്തി. 1999 മെയ് 22-ലെ റിപ്പോർട്ടിൽ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രേഖപ്പെടുത്തിയത്: അന്വേഷണത്തിനിടെ, പ്രോസിക്യൂഷൻ രേഖകളെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറയാൻ താൽപ്പര്യമില്ലെന്നും, പ്രസന്റിങ് ഓഫീസറോട് ചോദ്യമൊന്നും ചോദിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നും എതിർകക്ഷി അറിയിച്ചു. ബാങ്കിന്റെ ഫണ്ട് ദുരുപയോഗം ചെയ്തതിന് എതിരായ ആരോപണമായിരുന്ന തന്റെ അക്കൗണ്ടുകളിലെ വ്യാജ ക്രെഡിറ്റുകളെക്കുറിച്ച് പ്രതിരോധമെന്ന നിലയിൽ തന്റെ പ്രസ്താവനയെ സാധൂകരിക്കുന്ന യാതൊരു രേഖാപരമായ തെളിവും അദ്ദേഹം ഹാജരാക്കിയില്ല. എതിർകക്ഷിക്കെതിരെ ഉന്നയിച്ച എല്ലാ

ആരോപണങ്ങളും ബാങ്ക് ഓഡിറ്റ് ചെയ്ത രേഖാപരമായ തെളിവുകളാൽ പിന്തുണച്ചിരുന്നു എന്ന വസ്തുതയും നിലനിൽക്കുന്നു.

6. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ആശ്രയിക്കുകയും വിശദമായ ചർച്ചയ്ക്ക് ശേഷം എതിർകക്ഷിക്കെതിരെ തെളിയിക്കപ്പെട്ടതായി കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്ത കുറ്റങ്ങളുടെയും രേഖകളുടെയും സംഗ്രഹം താഴെ നൽകുന്നു:

ആരോപണം/ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റം:
1994 ഫെബ്രുവരി 16-ന് ശ്രീ. ഐ.എസ്. വർമ്മയുടെ (അക്കൗണ്ട് ഉടമ) സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ 12215-ൽ നിന്ന് ₹1,09,600/- പിൻവലിക്കുകയും, അതിന്റെ ഒരു ഭാഗമായ ₹89,600/- അക്കൗണ്ട് ഉടമയുടെ സമ്മതമില്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ പി-51-ൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു.

മുകളിലെ ആരോപണം/കുറ്റം തെളിയിക്കാൻ, പ്രസന്റിങ് ഓഫീസർ താഴെ പറയുന്ന രേഖകൾ ഹാജരാക്കി:

പി.ഇ.എക്സ്.-1:
ശ്രീ. ഐ.എസ്. വർമ്മയുടെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ 12215-മായി ബന്ധപ്പെട്ട ₹1,09,600.00-ന്റെ 1994 ഫെബ്രുവരി 16-ലെ ഡെബിറ്റ് വൗച്ചർ.

പി.ഇ.എക്സ്.-2:
ശ്രീ. ശ്രീവാസ്തവയുടെ (ഇ.പി.എ.) കറന്റ് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ പി-15-മായി ബന്ധപ്പെട്ട ₹89,600-ന്റെ 1994 ഫെബ്രുവരി 16-ലെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് ക്രെഡിറ്റ് വൗച്ചർ.

പി.ഇ.എക്സ്.-3:
കറന്റ് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ പി-51-ന്റെ ലെഡ്ജർ ഷീറ്റ്.

കുറ്റം തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

ആരോപണം/രണ്ടാം നമ്പർ കുറ്റം:

1994 മാർച്ച് 25-ന്, ബാങ്കിനെ കബളിപ്പിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ ശ്രീ. ശ്രീവാസ്തവ ശാഖയിലെ ചില സ്റ്റാഫ് അംഗങ്ങളുമായി ചേർന്ന് ഗൂഢാലോചന നടത്തുകയും,

അതനുസരിച്ച് ₹4,87,300-ന്റെ വ്യാജ ഡെബിറ്റ്, ഷെഡ്യൂൾ നമ്പർ 4 വഴി ബ്രാഞ്ച് ക്ലിയറിംഗ് ജനറൽ അക്കൗണ്ടിൽ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ തുക ആദ്യം ശ്രീ. കെ.സി. മിശ്രാനിയുടെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ 7547-ൽ ചേർത്തു. തുടർന്ന് ഈ തുക 1994 മാർച്ച് 25-നും 1994 ഏപ്രിൽ 4-നും തവണകളായി പിൻവലിക്കുകയും, ₹89,150/- ഉം ₹10,000/- ഉം അതേ തീയതികളിൽ തന്റെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ പി-15-ൽ ചേർത്ത് അദ്ദേഹം ദുരുപയോഗം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

മുകളിലെ ആരോപണങ്ങൾ/കുറ്റങ്ങൾ തെളിയിക്കാൻ, പ്രസന്റിങ് ഓഫീസർ താഴെ പറയുന്ന രേഖകൾ ഹാജരാക്കി:

പി.ഇ.എക്സ്.-4:
₹4,87,300-ന്റെ 1994 മാർച്ച് 25-ലെ ബ്രാഞ്ച് ക്ലിയറിംഗ് ജനറൽ അക്കൗണ്ട് ഷെഡ്യൂൾ നമ്പർ 4.

പി.ഇ.എക്സ്.-5:
ശ്രീ. കെ.സി. മിശ്രാനിയുടെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ 7547-മായി ബന്ധപ്പെട്ട ₹4,87,300-ന്റെ 1994 മാർച്ച് 25-ലെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് ക്രെഡിറ്റ് വൗച്ചർ.

പി.ഇ.എക്സ്.-6:
ശ്രീ. കെ.സി. മിശ്രാനിയുടെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ 7547-മായി ബന്ധപ്പെട്ട ₹2,36,550-ന്റെ 1994 മാർച്ച് 25-ലെ ഡെബിറ്റ് വൗച്ചർ.

പി.ഇ.എക്സ്.-7:
ശ്രീ. അജയ് കുമാർ ശ്രീവാസ്തവയുടെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ പി-51-മായി ബന്ധപ്പെട്ട ₹89,150-ന്റെ 1994 മാർച്ച് 25-ലെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് ക്രെഡിറ്റ് വൗച്ചർ.

പി.ഇ.എക്സ്.-8:
ശ്രീ. കെ.സി. മിശ്രാനിയുടെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ 7547-മായി ബന്ധപ്പെട്ട ₹2,40,750-ന്റെ 1994 ഏപ്രിൽ 4-ലെ ഡെബിറ്റ് വൗച്ചർ.

പി.ഇ.എക്സ്.-9:

ശ്രീ. അജയ് കുമാർ ശ്രീവാസ്തവയുടെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ പി-51-മായി ബന്ധപ്പെട്ട ₹10,600-ന്റെ 1994 ഏപ്രിൽ 4-ലെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് ക്രെഡിറ്റ് വൗച്ചർ, യഥാർത്ഥത്തിൽ വൗച്ചർ ₹10,000-നുള്ളതാണ്.

പി.ഇ.എക്സ്.-10:
1994 ഏപ്രിൽ 4-ലെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് ഡേ ബുക്ക്.

പി.ഇ.എക്സ്.-11:
ശ്രീ. അജയ് കുമാർ ശ്രീവാസ്തവയുടെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ പി-15-ന്റെ ലെഡ്ജർ ഷീറ്റ്.

കുറ്റം തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആരോപണം/മൂന്നാം നമ്പർ കുറ്റം:
1994 സെപ്റ്റംബർ 22-ന്, ബാങ്കിനെ കബളിപ്പിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ ശ്രീ. ശ്രീവാസ്തവ ശാഖയിലെ ചില സ്റ്റാഫ് അംഗങ്ങളുമായി ചേർന്ന് ഗൂഢാലോചന നടത്തുകയും, അതനുസരിച്ച് ബ്രാഞ്ചിന്റെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ടിൽ ₹5,00,000/-ന്റെ വ്യാജ ഡെബിറ്റ് രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ നിന്ന് ₹2,00,000/- തന്റെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ പി-51-ൽ ക്രെഡിറ്റ് ചെയ്ത് അദ്ദേഹം ദുരുപയോഗം ചെയ്തു.

മുകളിലെ ആരോപണം/കുറ്റം തെളിയിക്കാൻ, പ്രസന്റിങ് ഓഫീസർ താഴെ പറയുന്ന രേഖകൾ ഹാജരാക്കി:

പി.ഇ.എക്സ്.-12:
1994 സെപ്റ്റംബർ 22-ലെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് ഡേ ബുക്ക്.

പി.ഇ.എക്സ്.-13:
1994 സെപ്റ്റംബർ 22-ലെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് ഡേ ബുക്ക്.

പി.ഇ.എക്സ്.-14:
ശ്രീ. അജയ് കുമാർ ശ്രീവാസ്തവയുടെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ പി-51-മായി ബന്ധപ്പെട്ട ലെഡ്ജർ ഷീറ്റ്.

കുറ്റം തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആരോപണം/നാലാം നമ്പർ കൂറ്റം:

1994 ഡിസംബർ 30-ന്, ബാങ്കിനെ കബളിപ്പിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ ശ്രീ. ശ്രീവാസ്തവ ശാഖയിലെ ചില സ്റ്റാഫ് അംഗങ്ങളുമായി ചേർന്ന് ഗൂഢാലോചന നടത്തുകയും, അതനുസരിച്ച് ബ്രാഞ്ചിന്റെ കറന്റ് അക്കൗണ്ടിൽ ₹5,30,000/- ന്റെ വ്യാജ ഡെബിറ്റ് രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ തുകയിൽ നിന്ന് ₹2,50,000.00 ഉം ₹25,000/- ഉം തന്റെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ പി-51-ലും, ശ്രീമതി. രശ്മി ശ്രീവാസ്തവയുടെ (ഭാര്യ) പേരിലുള്ള സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ 11068-ലും ക്രെഡിറ്റ് നൽകിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ദുരുപയോഗം ചെയ്തു.

മുകളിലെ ആരോപണം/കൂറ്റം തെളിയിക്കാൻ, പ്രസന്റിങ് ഓഫീസർ താഴെ പറയുന്ന രേഖകൾ ഹാജരാക്കി:

പി.ഇ.എക്സ്.-15:
കറന്റ് അക്കൗണ്ട് ലെഡ്ജർ നമ്പർ 2-മായി ബന്ധപ്പെട്ട ₹5,30,000/- ന്റെ 1994 ഡിസംബർ 30-ലെ ഡെബിറ്റ് വൗച്ചർ.

പി.ഇ.എക്സ്.-16:
1994 ഡിസംബർ 30-ലെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് ഡേ ബുക്ക്.

പി.ഇ.എക്സ്.-17:
ശ്രീമതി. രശ്മി ശ്രീവാസ്തവയുടെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ 11068-മായി ബന്ധപ്പെട്ട ₹25,000/- ന്റെ 1994 ഡിസംബർ 30-ലെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് ക്രെഡിറ്റ് വൗച്ചർ.

പി.ഇ.എക്സ്.-18:
ശ്രീമതി. രശ്മി ശ്രീവാസ്തവയുടെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ 11068-ന്റെ ലെഡ്ജർ ഷീറ്റ് (പേജ് നമ്പർ 70/16).

ആരോപണം/അഞ്ചാം നമ്പർ കൂറ്റം:

1995 മെയ് 30-ന്, ബാങ്കിനെ കബളിപ്പിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ ശ്രീ. ശ്രീവാസ്തവ തന്റെ ഭാര്യ ശ്രീമതി. രശ്മി ശ്രീവാസ്തവയുടെ പേരിലുള്ള സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ

11068-ൽ (ക്രെഡിറ്റ് ബാലൻസ് ഇല്ലാതിരുന്ന) ₹2,30,000/- ന്റെ വ്യാജ പിൻവലിക്കൽ കൃത്രിമമായി ഉണ്ടാക്കുകയും, അതേ തുക തന്റെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ പി-51-ൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു.

മുകളിലെ ആരോപണം/കുറ്റം തെളിയിക്കാൻ, പ്രസന്റിങ് ഓഫീസർ താഴെ പറയുന്ന രേഖകൾ ഹാജരാക്കി:

പി.ഇ.എക്സ്.-18: സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ 11068-ന്റെ ലെഡ്ജർ ഷീറ്റ്.
പി.ഇ.എക്സ്.-19: ശ്രീമതി. രശ്മി ശ്രീവാസ്തവയുടെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ 11068-മായി ബന്ധപ്പെട്ട ₹2,30,000/- ന്റെ 1995 മെയ് 30-ലെ ഡെബിറ്റ് വൗച്ചർ.
പി.ഇ.എക്സ്.-20: ശ്രീ. ശ്രീവാസ്തവയുടെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ പി-51-മായി ബന്ധപ്പെട്ട ₹2,30,000/- ന്റെ 1995 മെയ് 30-ലെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് ക്രെഡിറ്റ് വൗച്ചർ.
പി.ഇ.എക്സ്.-21: 1995 മെയ് 30-ലെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് ഡേ ബുക്ക്.

കുറ്റം തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആരോപണം/ആറാം നമ്പർ കുറ്റം:

1995 മെയ് 31-ന്, ബാങ്കിനെ കബളിപ്പിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ ശ്രീ. ശ്രീവാസ്തവ തന്റെ ഭാര്യ ശ്രീമതി. രശ്മി ശ്രീവാസ്തവയുടെ പേരിലുള്ള സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ 11068-ൽ ₹3,60,000/- ന്റെ വ്യാജ ഡെബിറ്റ് കൃത്രിമമായി ഉണ്ടാക്കുകയും, അതിൽ നിന്ന് ₹3,00,000/- തന്റെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ പി-51-ൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു.

മുകളിലെ ആരോപണം/കുറ്റം തെളിയിക്കാൻ, പ്രസന്റിങ് ഓഫീസർ താഴെ പറയുന്ന രേഖകൾ ഹാജരാക്കി:

പി.ഇ.എക്സ്.-22: ശ്രീ. അജയ് കുമാർ ശ്രീവാസ്തവയുടെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ പി-51-മായി ബന്ധപ്പെട്ട ₹3,00,000/- ന്റെ 1995 മെയ് 31-ലെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് ക്രെഡിറ്റ് വൗച്ചർ.
പി.ഇ.എക്സ്.-23: സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ 11068-മായി ബന്ധപ്പെട്ട ലെഡ്ജർ ഷീറ്റ്.
പി.ഇ.എക്സ്.-24: കറന്റ് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ പി-51-മായി ബന്ധപ്പെട്ട ലെഡ്ജർ ഷീറ്റ്.
പി.ഇ.എക്സ്.-25: 1995 മെയ് 31-ലെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് ഡേ ബുക്ക്.
പി.ഇ.എക്സ്.-26: 1995 മെയ് 31-ലെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് ഡേ ബുക്ക്.

കുറ്റം തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആരോപണം/ഏഴാം നമ്പർ കുറ്റം:

1993 ഒക്ടോബർ 20-ന്, ശാഖയിലെ അക്കൗണ്ട് ഉടമയായ ശ്രീ. കെ.സി. മിശ്രാനിയുടെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ 7547-ൽ നിന്ന് ശ്രീ. ശ്രീവാസ്തവ ബാങ്കിന്റെ അനുമതിയില്ലാതെ ₹35,000.00 കടമെടുത്തു.

മുകളിലെ ആരോപണം/കുറ്റം തെളിയിക്കാൻ, പ്രസന്റിങ് ഓഫീസർ താഴെ പറയുന്ന രേഖകൾ ഹാജരാക്കി:

പി.ഇ.എക്സ്.-25 എ: ₹35,000/- ന്റെ 1993 ഒക്ടോബർ 29-ലെ ചെക്ക് നമ്പർ 775157-ന്റെ ഫോട്ടോസ്റ്റാറ്റ് പകർപ്പ്.
പി.ഇ.എക്സ്.-26 എ: അക്കൗണ്ട് നമ്പർ 7547-മായി ബന്ധപ്പെട്ട ₹35,000/- ന്റെ 1993 ഒക്ടോബർ 29-ലെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് ക്രെഡിറ്റ് വൗച്ചർ.
പി.ഇ.എക്സ്.-27: ശ്രീ. കെ.സി. മിശ്രാനിയുടെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ 7547-മായി ബന്ധപ്പെട്ട ₹35,000/- ന്റെ 1993 ഒക്ടോബർ 20-ലെ ഡെബിറ്റ് വൗച്ചർ.
പി.ഇ.എക്സ്.-28: ശ്രീ. അജയ് കുമാർ ശ്രീവാസ്തവയുടെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് നമ്പർ പി-51-മായി ബന്ധപ്പെട്ട ₹35,000/- ന്റെ 1993 ഒക്ടോബർ 20-ലെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട് ക്രെഡിറ്റ് വൗച്ചർ.

കുറ്റം തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

7. വിശദമായ അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ടിന്റെ പകർപ്പ് ലഭിച്ച ശേഷം, അച്ചടക്ക അധികാരി അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ട് വീണ്ടും പരിശോധിച്ചു. 2 മുതൽ 7 വരെയുള്ള കുറ്റങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകളെ അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചു. എന്നാൽ, ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റത്തിൽ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രേഖപ്പെടുത്തിയ കണ്ടെത്തലുകളോട് അദ്ദേഹം വിയോജിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തുകയും, വിയോജിപ്പിനുള്ള കാരണങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റവും തെളിയിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന്, 1999 ജൂൺ 29-ലെ അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ടിന്റെ പകർപ്പും, (ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റത്തിലുള്ള) വിയോജിപ്പ് സംബന്ധിച്ച തന്റെ കണ്ടെത്തലും, രേഖകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പ്രാഥമിക

അഭിപ്രായവും ഉൾപ്പെടുത്തി എതിർകക്ഷിയായ ജീവനക്കാരന് രേഖാമൂലമുള്ള വിശദീകരണം ആവശ്യപ്പെട്ട് നോട്ടീസ് നൽകി.

8. 1999 ജൂൺ 29-ന് അച്ചടക്ക അധികാരി നൽകിയ അറിയിപ്പിന് മറുപടിയായി എതിർകക്ഷി വിശദീകരണം സമർപ്പിച്ചു. ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റത്തിൽ അച്ചടക്ക അധികാരി രേഖപ്പെടുത്തിയ വിയോജിപ്പ് കുറിപ്പിനെതിരെ അദ്ദേഹം ആക്ഷേപം ഉന്നയിച്ചു. എന്നാൽ, തെളിയിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് കണ്ടെത്തിയതും അച്ചടക്ക അധികാരി പ്രാഥമികമായി അംഗീകരിച്ചതുമായ 2 മുതൽ 7 വരെയുള്ള മറ്റ് കുറ്റങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്, അന്വേഷണത്തിനിടെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള നഷ്ടം സംഭവിച്ചുവെന്നോ, പ്രതിരോധത്തിനായുള്ള മറുവാദം അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പരിഗണിച്ചില്ല എന്നോ, അച്ചടക്ക അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിൽ നടപടിക്രമ ലംഘനം നടന്നു എന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ ലംഘിക്കപ്പെട്ടു എന്നോ ഉള്ള കൃത്യമായ ആക്ഷേപങ്ങളൊന്നും ഉന്നയിച്ചില്ല. പകരം, രേഖാമൂലമുള്ളതോ വാക്കാലുള്ളതോ ആയ തെളിവുകളില്ലാതെ, പൊതുവായ സ്വഭാവമുള്ള അവ്യക്തമായ ആക്ഷേപങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഉന്നയിച്ചത്. ക്രിമിനൽ കേസ് നിലനിൽക്കുകയും സി.ബി.ഐ. അന്വേഷണം/വിചാരണ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, ഒരു അച്ചടക്ക അന്വേഷണം നടത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ല എന്നതായിരുന്നു എതിർകക്ഷിയുടെ ഒരു പ്രധാന ആക്ഷേപം. ക്രിമിനൽ കേസിന്റെ അന്വേഷണം/വിചാരണ ഫലം കാത്തിരിക്കാതെ വകുപ്പുതല അന്വേഷണം അവസാനിപ്പിച്ചത് തനിക്ക് വലിയ ദോഷമുണ്ടാക്കി എന്നും അദ്ദേഹം ആരോപിച്ചു.

9. കാരണം കാണിക്കൽ നോട്ടീസിനുള്ള മറുപടിയിൽ എതിർകക്ഷിയായ ജീവനക്കാരൻ വ്യക്തമായ ആക്ഷേപമൊന്നും ഉന്നയിച്ചില്ലെങ്കിൽ പോലും, അച്ചടക്ക അധികാരി അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ട് ഉൾപ്പെടെയുള്ള അന്വേഷണ രേഖകളും, എതിർകക്ഷി നൽകിയ വിശദീകരണവും വീണ്ടും പരിശോധിച്ചു. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കണ്ടെത്തലുകൾ സ്ഥിരീകരിച്ചുകൊണ്ട്, 1999 ജൂൺ 29-ലെ തന്റെ കത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ച പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ അഭിപ്രായം ഉറപ്പിച്ചു. തുടർന്ന്, ശാസ്ത്രി അവാർഡിലെ ഖണ്ഡിക 521(5)(എ), സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യയും ഓൾ ഇന്ത്യ സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ സ്റ്റാഫ് ഫെഡറേഷനും തമ്മിൽ 1995 ഫെബ്രുവരി 14-ന് ഒപ്പിട്ട 12-ാം ദ്വികക്ഷി ഒത്തുതീർപ്പ് വ്യവസ്ഥകൾ വഴി ഭേദഗതി വരുത്തിയ ദേശായി അവാർഡിലെ ഖണ്ഡിക 18, 28 എന്നിവയോട് ചേർത്ത് വായിച്ചുകൊണ്ട്, 1999 ജൂലൈ 24-ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം സർവീസിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിടാനുള്ള ശിക്ഷ അദ്ദേഹം സ്ഥിരീകരിച്ചു.

10. സർവീസിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിട്ടതിനെതിരെ എതിർകക്ഷി വകുപ്പുതല അപ്പീൽ നൽകി. എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച അപ്പീൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അത് കാരണം കാണിക്കൽ നോട്ടീസിന് നൽകിയ മറുപടിയിലെ പൊതുവായ ആക്ഷേപങ്ങളുടെ പ്രതിഫലനം

മാത്രമായിരുന്നു എന്ന് മനസിലാക്കാം. അച്ചടക്ക അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിൽ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വരുത്തിയ നടപടിക്രമപരമായ പിഴവ് എന്തായിരുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ചോ, സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ ലംഘിക്കപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചോ, അന്വേഷണത്തിനിടയിൽ തനിക്ക് ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള നഷ്ടം സംഭവിച്ചതിനെക്കുറിച്ചോ, അല്ലെങ്കിൽ ഈ നടപടി ദുരുദ്ദേശപരമോ പക്ഷപാതപരമോ ആയിരുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ചോ ഉള്ള നിർദ്ദിഷ്ടമായ പരാമർശങ്ങൾ അപ്പീലിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കൂടാതെ, 2 മുതൽ 7 വരെയുള്ള കുറ്റങ്ങൾ തെളിയിക്കപ്പെട്ടതിനെതിരെ, അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതും അവ്യക്തവും ദുരൂഹവുമായ പൊതുവായ ആക്ഷേപങ്ങൾക്കപ്പുറം പ്രത്യേകമായ ആക്ഷേപങ്ങൾ ഒന്നും ഉന്നയിച്ചിരുന്നില്ല.

11. വകുപ്പുതല അപ്പീൽ, അപ്പീൽ അധികാരി പരിശോധിച്ചു. അന്വേഷണ രേഖകൾ ശ്രദ്ധിച്ച അപ്പീൽ അധികാരി, എതിർകക്ഷി ഉന്നയിച്ച ആക്ഷേപങ്ങൾ അവ്യക്തവും യാതൊരു അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതുമാണ് എന്ന് തന്റെ ഉത്തരവിലെ ഖണ്ഡിക 2-ൽ രേഖപ്പെടുത്തി. അന്വേഷണ രേഖകൾ പരിശോധിച്ച ശേഷവും, എതിർകക്ഷി തന്റെ അപ്പീലിൽ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങളുടെ സ്വഭാവം കണക്കിലെടുത്ത ശേഷവും, അപ്പീൽ അധികാരി ഉത്തരവിലെ ഖണ്ഡിക 3(i) മുതൽ (viii) വരെയായി കാരണങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുകയും, അപ്പീലിന് മെറിറ്റില്ല എന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. തനിക്കെതിരെ ചുമത്തിയ കുറ്റങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായ ശിക്ഷയാണ് നൽകിയത് എന്ന് സ്ഥിരീകരിച്ചുകൊണ്ട്, പിരിച്ചുവിടൽ ശിക്ഷ അപ്പീൽ അധികാരി സ്ഥിരീകരിച്ചു. ഈ ശിക്ഷയാണ് എതിർകക്ഷിയായ ജീവനക്കാരൻ അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച റിട്ട് ഹർജിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്തത്.

12. ഹൈക്കോടതിയിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഏകാംഗ ബഞ്ച് വിശദമായ വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ പതിഞ്ഞത് ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റത്തിലായിരുന്നു. ഈ കുറ്റം അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ തെളിയിക്കപ്പെട്ടതായി കണ്ടെത്തിയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അച്ചടക്ക അധികാരി ഇതിനോട് വിയോജിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തി. ഹൈക്കോടതിയിലെ ഏകാംഗ ബഞ്ചിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഇത് വലിയ ദോഷത്തിന് കാരണമായി. കൂടാതെ, അച്ചടക്ക/അപ്പീൽ അധികാരികൾ പുറപ്പെടുവിച്ചത് കാരണങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കാത്ത ഉത്തരവുകളാണ് എന്നും ഇത് സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങളുടെ ലംഘനമാണ് എന്നും അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. ഏകാംഗ ബഞ്ച് പ്രകടിപ്പിച്ച ഈ കാഴ്ചപ്പാട്, ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബഞ്ച് 2018 സെപ്റ്റംബർ 13-ലെ അപവദിത വിധിയിലൂടെ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിധിയാണ് ഇപ്പോൾ കോടതി മുൻപാകെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്.

13. വാദത്തിനിടെ, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 420, 467, 468, 471 എന്നിവ വകുപ്പ് 120-ബി, ചേർത്തുവായിക്കുന്ന അഴിമതി നിരോധന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 13(2) വകുപ്പ് 13(1)(ഡി) എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് എതിർകക്ഷിക്കെതിരെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത ക്രിമിനൽ കേസിൽ, ലഖ്നൗവിലെ സി.ബി.ഐ. കോടതി നമ്പർ 1-ലെ പ്രത്യേക ന്യായാധിപന്റെ കോടതി, 2019 മെയ് 31-ലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെ എതിർകക്ഷിയെ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തതായി ഞങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന് പിഴയോടൊപ്പം പത്ത് വർഷത്തെ കഠിന തടവിന് ശിക്ഷിക്കുകയും, പിഴയടച്ചില്ലെങ്കിൽ മൂന്ന് മാസം കൂടി തടവ് അനുഭവിക്കാനും വിധിച്ചു.

14. അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നത്, അന്വേഷണത്തിനിടെ എതിർകക്ഷിയായ ജീവനക്കാരന് ന്യായമായ അവസരം നൽകിയിരുന്നു എന്നാണ്. അച്ചടക്ക ചട്ടങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിച്ചില്ല എന്നോ, നിയമപരമായി അധികാരമില്ലാത്ത ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ് അന്വേഷണം നടത്തിയതെന്നോ, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ റിപ്പോർട്ടിലെ കണ്ടെത്തലുകളും നിഗമനങ്ങളും അച്ചടക്ക അധികാരി സ്ഥിരീകരിച്ചത് രേഖകളിലെ തെളിവുകൾക്ക് വിരുദ്ധമാണ് എന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ ലംഘിക്കപ്പെട്ടു എന്നോ എതിർകക്ഷിക്ക് ഒരിക്കലും വാദമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, അച്ചടക്ക അധികാരി തന്റെ യുക്തി പ്രയോഗിക്കാതെ കാരണങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കാത്ത ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു എന്ന എതിർകക്ഷിയുടെ വാദത്തിന് കഴമ്പില്ലെന്നും, റെക്കോർഡിലെ വസ്തുതകൾ അത് സ്ഥാപിക്കുന്നില്ലെന്നും അഭിഭാഷകൻ സമർപ്പിച്ചു.

15. നേരെമറിച്ച്, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തന്റെ വിശദമായ റിപ്പോർട്ടിൽ, 2 മുതൽ 7 വരെയുള്ള കുറ്റങ്ങൾ ജീവനക്കാരനെതിരെ തെളിയിക്കപ്പെട്ടതായി കണ്ടെത്താൻ യുക്തിസഹമായ കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അച്ചടക്ക അധികാരി തന്റെ പ്രാഥമിക അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ച ശേഷം, അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ടിന്റെ പകർപ്പും താൽക്കാലിക അഭിപ്രായവും എതിർകക്ഷിക്ക് നൽകി ന്യായമായ അവസരം നൽകി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രേഖാമൂലമുള്ള മറുപടി പരിഗണിച്ച ശേഷം, ഉന്നയിച്ചതായി പറയുന്ന ആക്ഷേപങ്ങളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുകയും, രേഖകളാൽ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് പിരിച്ചുവിടൽ ശിക്ഷ ശരിവെച്ചുകൊണ്ടുള്ള തന്റെ താൽക്കാലിക കാഴ്ചപ്പാട് സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബഞ്ച് എൽ.പി.എ.യിൽ സ്ഥിരീകരിച്ച ഏകാംഗ ബെഞ്ചിന്റെ ഉത്തരവ് നിയമപരമായി നിലനിൽക്കുന്നതല്ല.

16. അഭിഭാഷകൻ തുടർന്ന് വാദിക്കുന്നത്, ഒന്നാം കുറ്റത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അത് തെളിയിക്കപ്പെട്ടില്ല എന്ന് കണ്ടെത്തിയത് സത്യമാണ്

എന്നാണ്. എങ്കിലും, അച്ചടക്ക അധികാരി തന്റെ പ്രാഥമിക അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ വിയോജിപ്പിനുള്ള കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തി. വിയോജന കുറിപ്പിന്റെ പകർപ്പ് അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ടിനൊപ്പം ജീവനക്കാരന് നൽകിയെങ്കിലും, അച്ചടക്ക അധികാരി രേഖപ്പെടുത്തിയ വിയോജന കുറിപ്പിന് ന്യായീകരണമൊന്നും രേഖാമൂലമുള്ള മറുപടിയിൽ എതിർകക്ഷി നൽകിയില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ന്യായമായ അവസരം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബഞ്ച് വിധിയായ ഒറീസ്സ സംസ്ഥാനം & മറ്റുള്ളവർ v. വിദ്യാഭൂഷൺ മോഹപാത്ര[1] എന്ന കേസിന്റെ സഹായം തേടി. ഇത് പി.ഡി. അഗ്രവാൾ v. സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ & മറ്റുള്ളവർ[2] എന്ന കേസിൽ വീണ്ടും പരിഗണിച്ചിരുന്നു. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തെളിയിക്കുകയും അച്ചടക്ക/അപ്പീൽ അധികാരി സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്ത 2 മുതൽ 7 വരെയുള്ള കുറ്റങ്ങളുടെ കണ്ടെത്തലുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവ്, ഗുരുതരമായ ദുർന്നടപ്പിൽ എതിർകക്ഷി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് ശരിവെക്കുന്നതായി അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. അതിനാൽ, എതിർകക്ഷിക്കുമേൽ ചുമത്തിയ ശിക്ഷാ ഉത്തരവിൽ ഹൈക്കോടതി ഇടപെട്ടത് ന്യായീകരിക്കത്തക്കതല്ലെന്നും, ഈ കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ ആവശ്യമാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

17. ഇതിന് വിപരീതമായി, അപവദിത വിധിന്യായത്തെ പിന്തുണച്ചുകൊണ്ട്, എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചത്: അച്ചടക്ക അധികാരി അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ കണ്ടെത്തലുകൾ ആവർത്തിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തതെന്നും, അന്വേഷണ രേഖകൾ സ്വതന്ത്രമായി പരിശോധിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നും, എതിർകക്ഷി ഉന്നയിച്ച രേഖാമൂലമുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾ അശ്രദ്ധമായി തള്ളിക്കളഞ്ഞുവെന്നും ആരോപിച്ചു. കൂടാതെ, വേണ്ടത്ര യുക്തി പ്രയോഗിക്കാതെ കാരണങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കാത്ത ഒരു ഉത്തരവിലൂടെ സർവീസിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിട്ടത് ഹൈക്കോടതി ചോദ്യം ചെയ്ത വിധിന്യായത്തിൽ ശരിയായ രീതിയിൽ ഇടപെട്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചു.

18. എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ തുടർന്ന് വാദിച്ചത്, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒന്നാം കുറ്റം തെളിയിക്കപ്പെട്ടില്ല എന്ന് കണ്ടെത്തുകയും അച്ചടക്ക അധികാരി ആ കണ്ടെത്തലിനോട് വിയോജിക്കുകയും ചെയ്ത സാഹചര്യത്തിൽ, ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത് വിയോജനക്കുറിപ്പ് നൽകി അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് വിശദീകരണം തേടുകയായിരുന്നു എന്നും അതിനുശേഷം മാത്രമേ നിയമപ്രകാരമുള്ള തീരുമാനം എടുക്കുന്നതിനായി അന്വേഷണ രേഖകൾ സ്വതന്ത്രമായി പരിശോധിക്കാൻ അധികാരമുള്ളൂ എന്നുമാണ്. എന്നാൽ, ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റത്തിൽ എതിർകക്ഷിയെ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തുന്നതിൽ അച്ചടക്ക

1 എ.ഐ.ആർ 1963 എസ്സി 779
2 2006(8) എസ്സിസി 776

അധികാരി സ്വീകരിച്ച നടപടിക്രമം നടപടിക്രമപരമായ പിഴവ് മാത്രമല്ല, എതിർകക്ഷി പ്രതിക്കൂലാവസ്ഥയിലാകുന്നതിന് കാരണമായി. വിധിക്ക് ശേഷമുള്ള വാദം കേൾക്കൽ വഴി ഇത്തരമൊരു പിഴവ് പരിഹരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇത് അപവദിത വിധിന്യായത്തിൽ ഹൈക്കോടതി ശരിയായി ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചതാണ്, അതിനാൽ ഈ കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ ആവശ്യമില്ല.

19. കക്ഷികളുടെ അഭിഭാഷകർ പറയുന്നത് കോടതി കേൾക്കുകയും, അവരുടെ സഹായത്തോടെ രേഖകളിലുള്ള വിവരങ്ങൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു.

20. തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം, എതിർകക്ഷിയായ ജീവനക്കാരൻ തന്റെ പ്രതിരോധത്തിനായി രേഖകളോ സാക്ഷികളെയോ ഹാജരാക്കിയില്ല എന്ന് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നതാണ്. അതേസമയം, താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു പ്രതിനിധി വഴി സ്വയം പ്രതിരോധിക്കാൻ അനുവദിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നുമില്ല. അന്വേഷണത്തിനിടെ, പ്രോസിക്യൂഷൻ രേഖകളെക്കുറിച്ച് തനിക്ക് ഒന്നും പറയാനില്ലെന്നും, പ്രസന്റിങ് ഓഫീസറോട് ചോദ്യമൊന്നും ചോദിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നും അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു. പ്രസന്റിങ് ഓഫീസർ ഹാജരാക്കിയ രേഖകൾ, പ്രസന്റിങ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ സംക്ഷിപ്ത വിവരണം, പ്രതിരോധം, എതിർകക്ഷി-ജീവനക്കാരൻ സമർപ്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടെയുള്ള അന്വേഷണ രേഖകൾ പരിഗണിച്ച ശേഷം, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ 1 മുതൽ 7 വരെയുള്ള ഓരോ കുറ്റവും വിശദമായി പരിശോധിച്ചു. വിശദമായ വിശകലനത്തിന് ശേഷം, ഓരോ കുറ്റത്തെക്കുറിച്ചും പ്രത്യേകം കണ്ടെത്തലുകൾ രേഖപ്പെടുത്തി. ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റം തെളിയിക്കപ്പെട്ടില്ല എന്ന് കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ, 2 മുതൽ 7 വരെയുള്ള കുറ്റങ്ങൾ രേഖാപരമായ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തെളിയിക്കപ്പെട്ടതായി അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി.

21. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ച ശേഷം, അച്ചടക്ക അധികാരി കുറ്റപത്രം, കുറ്റപത്രത്തിനുള്ള മറുപടി, അന്വേഷണ നടപടികൾ, 1999 മെയ് 22-ലെ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കണ്ടെത്തലുകൾ, പ്രസന്റിങ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ സംക്ഷിപ്ത വിവരണം, പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ (എതിർകക്ഷി-കുറ്റാരോപിതന്റെ) സംക്ഷിപ്ത വിവരണം എന്നിവ ഉൾപ്പെടെയുള്ള അന്വേഷണ രേഖകൾ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയോടെ വീണ്ടും പരിശോധിച്ചു. കൂടാതെ, പ്രസന്റിങ് ഓഫീസർ ആശ്രയിച്ച പി.ഇ.എക്സ്-1 മുതൽ പി.ഇ.എക്സ്-28 വരെയുള്ള 28 രേഖകളും പരിഗണിക്കുകയും, എതിർകക്ഷി-ജീവനക്കാരൻ സമർപ്പിച്ച രേഖാമൂലമുള്ള മൊഴികൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം, ശരിയായ യുക്തി പ്രയോഗത്തിലൂടെ, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകൾ

ശരിവെക്കുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തി. കുറ്റം നമ്പർ 1 നെ സംബന്ധിച്ച വിയോജിപ്പ് കുറിപ്പ് ഉൾപ്പെടെ, ആ കുറ്റം തെളിയിക്കപ്പെട്ടതായി അധികാരി ഉറപ്പിച്ചു. 1999 ജൂലൈ 24-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ ശിക്ഷാ ഉത്തരവ് സ്ഥിരീകരിച്ചുകൊണ്ട് നൽകിയിട്ടുള്ള വിശദമായ കാരണങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

"ഉത്തരവ്

സ്റ്റാഫ് : അവാർഡ്
ശ്രീ. അജയ് കുമാർ ശ്രീവാസ്തവ, ക്ലെർക്
അച്ചടക്ക നടപടി

എന്റെ മുന്നിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്, നിലവിൽ ദരിയാഗഞ്ച് ബ്രാഞ്ചിൽ കാഷ്യർ-കം-ക്ലർക്ക് ആയി സസ്പെൻഷനിലുള്ള ശ്രീ. എ.കെ. ശ്രീവാസ്തവയുടെ 1999 ജൂലൈ 15-ലെ മറുപടിയും / കാരണം കാണിക്കൽ നോട്ടീസുമാണ്. 1999 ജൂൺ 29-ലെ അച്ചടക്ക അധികാരിയുടെ താൽക്കാലിക ഉത്തരവിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ് ഇത്. മുംഫോർഡ്ഗഞ്ച് ബ്രാഞ്ചിൽ നടത്തിയ വഞ്ചനാപരമായ ഇടപാടുകൾ വഴി ബാങ്കിന് കാര്യമായ നഷ്ടവും പൊതുജനമധ്യത്തിൽ പ്രതിച്ഛായ നഷ്ടവും ഉണ്ടാക്കിയതിലുള്ള ഗുരുതരമായ ദുർന്നടത്തത്തിന് അദ്ദേഹത്തെ നോട്ടീസ് കൂടാതെ പിരിച്ചുവിടാൻ ആയിരുന്നു ആ ഉത്തരവിലെ തീരുമാനം. ശ്രീവാസ്തവ സസ്പെൻഷനിൽ കഴിഞ്ഞ കാലയളവ് അങ്ങനെ തന്നെ കണക്കാക്കുമെന്നും, ഇതിനകം നൽകിയ ഉപജീവന ബത്ത ഒഴികെ മറ്റ് ശമ്പളമോ അലവൻസുകളോ നൽകില്ലെന്നും തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. 1996 ഏപ്രിൽ 11-ലെ കുറ്റപത്രത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന കുറ്റങ്ങൾക്കായിരുന്നു ഈ ഉത്തരവ്. ഈ ശിക്ഷാ നടപടിക്കെതിരെ എന്തെങ്കിലും മറുപടികൾ സമർപ്പിക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ അത് ലഭിച്ച് 7 ദിവസത്തിനകം നൽകാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അവസരം നൽകി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം അത് 15 ദിവസമായി നീട്ടി നൽകി. അല്ലാത്തപക്ഷം, അദ്ദേഹത്തിന് ഈ കാര്യത്തിൽ ഒന്നും സമർപ്പിക്കാനില്ലെന്ന് കണക്കാക്കി, തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കാതെ അന്തിമ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുമെന്നും വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു.

2. ശ്രീ. എ.കെ. ശ്രീവാസ്തവയുടെ വാദമെന്നത് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കണ്ടെത്തലുകൾ സംബന്ധിച്ച് തന്റെ അഭിപ്രായം തേടാതെ, 1999 ജൂൺ 29-ന് പിരിച്ചുവിടാനുള്ള താൽക്കാലിക ഉത്തരവ് പാസാക്കിയത് തികച്ചും നിയമവിരുദ്ധമാണ് എന്നാണ്. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ റിപ്പോർട്ട് തന്റെ അഭിപ്രായം തേടുന്നതിനായി തനിക്ക് കൈമാറേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നും, അത് ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും അദ്ദേഹം

വാദിച്ചു.അതിനു മറുപടി എന്ന നിലയിൽ, നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷ അന്തിമമാക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ട് കൂറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ട ജീവനക്കാർക്ക് കൈമാറുന്ന ഒരു നടപടിക്രമം ബാങ്കിൽ നിലവിലില്ല, അല്ലെങ്കിൽ പിന്തുടരുന്നില്ല എന്ന് അധികാരി പ്രസ്താവിച്ചു. ബാങ്കിലെ സമ്പ്രദായവും നടപടിക്രമങ്ങളും അനുസരിച്ച്, നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷ എന്തുകൊണ്ട് ചുമത്തരുത് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് പ്രതിരോധം സമർപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രാപ്തനാക്കുന്നതിനായി, അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ടും അനുബന്ധ രേഖകളും താൽക്കാലിക ഉത്തരവിനൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിന് കൈമാറുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഈ നടപടിക്രമമാണ് ബാങ്ക് പിന്തുടരുന്നത്.

3. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരോപണപ്രകാരം, പ്രോസിക്യൂഷൻ രേഖകൾ തനിക്ക് മുൻപ് നൽകാതിരുന്നത് കാരണം നിരപരാധിയാണെന്ന് തെളിയിക്കാനുള്ള ന്യായമായ അവസരം തനിക്ക് നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു എന്നത് വസ്തുതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതല്ല. കാരണം, എല്ലാ രേഖകളും അന്വേഷണ നടപടികൾക്കിടെ അദ്ദേഹത്തിന് പരിശോധനയ്ക്കും അഭിപ്രായങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നതിനുമായി ലഭ്യമാക്കിയിരുന്നു. അന്വേഷണ നടപടികളുടെ പകർപ്പുകൾ അതാത് ദിവസത്തെ നടപടികൾ അവസാനിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയിട്ടുണ്ട്, അതിനാൽ ഈ ആരോപണത്തിന് യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല. അന്വേഷണ നടപടികളുടെ 16-ഉം 17-ഉം പേജുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, പ്രോസിക്യൂഷൻ രേഖകളെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും പറയാനുണ്ടോ എന്ന് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ശ്രീവാസ്തവയോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം നിഷേധാത്മകമായ മറുപടി നൽകിയതായി വ്യക്തമാണ്. പ്രോസിക്യൂഷൻ സംക്ഷിപ്ത വിവരണം ലഭിച്ച് ഒരാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ തന്റെ പ്രതിരോധ സംക്ഷിപ്ത വിവരണം സമർപ്പിക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം അന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. അതുപോലെ, 1998 നവംബർ 10-ലെ ശ്രീവാസ്തവയുടെ കത്തിൽ ഉന്നയിച്ച കാര്യങ്ങൾക്ക് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഇതിനകം തന്നെ വ്യക്തവും തൃപ്തികരവുമായ വിശദീകരണം നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നും ഞാൻ സ്വയം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു.

4. ശ്രീ. ശ്രീവാസ്തവ 1999 ജൂലൈ 15-ന് അച്ചടക്ക അധികാരിക്ക് 'കാരണം കാണിക്കൽ നോട്ടീസ്' ആയി സമർപ്പിച്ച മറ്റ് വാദങ്ങൾ, സൂക്ഷ്മമായ പരിശോധനയ്ക്ക് ശേഷം അപ്രസക്തമായി കാണുന്നു. 1997 നവംബർ 2-നാണ് അന്വേഷണ ആരംഭിച്ചത്. 1998 മെയ് 12-ന് അന്വേഷണ അവസാനിക്കുന്നത് വരെ നടന്ന നടപടികളിൽ, ശ്രീവാസ്തവ ഒരു രേഖയും ചോദിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിരോധ സാക്ഷികളെ/തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, അന്വേഷണ നടപടികൾ അനുസരിച്ച്, ബാങ്കിനെ വഞ്ചിക്കാനുള്ള ഗൂഢാലോചനയിൽ തന്റെ പങ്കാളിത്തം

തെളിയിക്കുന്ന മതിയായ തെളിവുകൾ പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കി എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് മനസിലായപ്പോൾ, തനിക്കെതിരായ തീരുമാനം വൈകിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം ബാങ്കിനെതിരെ അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാൻ തുടങ്ങി.

5. 1998 നവംബർ 10, 1998 ഡിസംബർ 15 എന്നീ തീയതികളിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കത്തുകളും അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ടും ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ പ്രസക്തമായ രേഖകളും ഞാൻ വീണ്ടും പരിശോധിച്ചു. ശ്രീവാസ്തവയ്ക്ക് തന്നെ പ്രതിരോധിക്കാൻ മതിയായ അവസരം നേരത്തെ തന്നെ നൽകിയിട്ടുള്ളതിനാൽ, അന്വേഷണ പുനരാരംഭിക്കുന്നതിന് യാതൊരു അടിസ്ഥാനവും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. നിർദ്ദേശിച്ച ശിക്ഷാ നടപടി താൽക്കാലിക ഉത്തരവിൽ വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്തതുപോലെ, അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ ചുമത്തുകയും തെളിയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത കുറ്റങ്ങൾക്ക് ആനുപാതികമാണ്. അതുകൊണ്ട്, സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യയും ഓൾ ഇന്ത്യ സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ സ്റ്റാഫ് ഫെഡറേഷനും തമ്മിൽ 1995 ഫെബ്രുവരി 14-ന് ഉണ്ടാക്കിയ 12-ാമത് ദ്വികക്ഷി ഒത്തുതീർപ്പ് വഴി ഭേദഗതി വരുത്തിയ ദേശായി അവാർഡിലെ ഖണ്ഡിക 18, 28-ഉം ശാസ്ത്രി അവാർഡിലെ ഖണ്ഡിക 521(5)(എ)-ഉം അനുസരിച്ച്, ശ്രീ. അജയ് കുമാർ ശ്രീവാസ്തവയെ നോട്ടീസ് കൂടാതെ പിരിച്ചുവിടാനുള്ള എന്റെ 1999 ജൂൺ 29-ലെ താൽക്കാലിക ഉത്തരവ് ഞാൻ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. ശ്രീവാസ്തവ സസ്പെൻഷനിൽ കഴിഞ്ഞ കാലയളവ് അങ്ങനെ തന്നെ കണക്കാക്കുമെന്നും, ഇതിനകം നൽകിയ ഉപജീവന ബത്ത ഒഴികെ മറ്റ് ശമ്പളമോ അലവൻസുകളോ നൽകില്ലെന്നും ഞാൻ ഉത്തരവിടുന്നു. അതനുസരിച്ച് ഞാൻ ഉത്തരവിടുന്നു.

ഒപ്പ്/-
അസിസ്റ്റന്റ് ജനറൽ മാനേജർ (IV)
അച്ചടക്ക അധികാരി
തീയതി: 1999 ജൂലൈ 24"

22. അപ്പീൽ അധികാരി, ജീവനക്കാരൻ സമർപ്പിച്ച വകുപ്പുതല അപ്പീൽ വീണ്ടും പരിശോധിച്ചു. അദ്ദേഹം ഉന്നയിച്ച ആക്ഷേപങ്ങൾ പരിഗണിച്ച്, 1999 നവംബർ 15-ലെ ഉത്തരവിൽ അപ്പീൽ അധികാരി അവ ഓരോന്നും പ്രത്യേകം കൈകാര്യം ചെയ്തു. അതിലെ പ്രസക്തമായ ഭാഗം താഴെ നൽകുന്നു:

"3. അപ്പീൽ നൽകിയയാൾ ഉന്നയിച്ച മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതിനായി, ഞാൻ കുറ്റം ഷീറ്റുകൾ, കുറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ട ജീവനക്കാരൻ

നൽകിയ മറുപടി, അന്വേഷണ നടപടികൾ, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കണ്ടെത്തലുകൾ, 1999 ജൂൺ 29-ലെ താൽക്കാലിക ഉത്തരവ്, 1999 ജൂലൈ 24-ലെ അന്തിമ ഉത്തരവ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സർവ്വീസ് ഷീറ്റ്, കേസിന്റെ മറ്റ് പ്രസക്തമായ രേഖകൾ എന്നിവയെല്ലാം പരിശോധിച്ചു. എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ താഴെക്കൊടുക്കുന്നു:

i) ശ്രീവാസ്തവ ഉന്നയിച്ച മിക്കവാറും എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ മറുപടിയിലും 1999 ജൂലൈ 24-ലെ അന്തിമ ഉത്തരവിലും ഉചിതമായ മറുപടി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. നൽകിയിട്ടുള്ള വിശദീകരണങ്ങൾ തികച്ചും യുക്തിസഹമാണ്, അതിൽ ഞാൻ സംതൃപ്തനാണ്. സ്വയം പ്രതിരോധിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് പൂർണ്ണമായ അവസരം നൽകിയിട്ടുണ്ട്, അന്വേഷണ പുനരാരംഭിക്കാൻ യാതൊരു കാരണവുമില്ല. അദ്ദേഹം ആരോപിച്ചതുപോലെ, കുറ്റപത്രത്തിലെ കുറ്റങ്ങൾ വ്യക്തതയില്ലാത്തവയായിരുന്നില്ല, ഒരൊറ്റ കുറ്റം ഒഴികെ ബാക്കി എല്ലാ കുറ്റങ്ങളും അന്വേഷണയിൽ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ii) അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, കുറ്റപത്രം നൽകിയ അധികാരിയേക്കാളും അച്ചടക്ക അധികാരിയേക്കാളും ഉയർന്ന റാങ്കിൽ ഉള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ആയിരിക്കണം എന്ന ശ്രീവാസ്തവയുടെ വാദം ശരിയല്ല. വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലിനായി അച്ചടക്ക അധികാരി നിയമിക്കുന്ന അന്വേഷണ ഓഫീസറേക്കാൾ ഉയർന്ന റാങ്കിൽ ആയിരിക്കണം അച്ചടക്ക അധികാരി.

iii) പോലീസ്/അന്വേഷണ ഏജൻസി ന്യായമായ സമയത്തിനുള്ളിൽ റിപ്പോർട്ടുകൾ സമർപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, വകുപ്പുതല അന്വേഷണം ആരംഭിക്കുന്നതിന് യാതൊരു തടസ്സവുമില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ നിരവധി വിധികൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

iv) അച്ചടക്ക അധികാരി, തീർപ്പാക്കാത്ത സസ്പെൻഷൻ കേസുകൾ അവലോകനം ചെയ്യുകയും അതിനുശേഷം സസ്പെൻഷനിലുള്ള ഏതൊരു ജീവനക്കാരനെയും തിരിച്ചെടുക്കാൻ ഉത്തരവിടുകയും ചെയ്യാം. മറ്റ് രണ്ട് ജീവനക്കാർക്കെതിരായ കുറ്റങ്ങൾ അത്ര ഗൗരവമുള്ളതല്ലാത്തതിനാൽ അവരെ തിരിച്ചെടുത്തിരുന്നു.

v) ഇരട്ടത്താപ്പ്, വിവേചനപരമായ സമീപനം എന്നിവയുടെ ആരോപണങ്ങൾ ശരിയല്ല. തെറ്റ് ചെയ്ത എല്ലാ ജീവനക്കാർക്കും/ഓഫീസർമാർക്കുമെതിരെ അച്ചടക്ക നടപടികൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ റിപ്പോർട്ടിന്റെയും

ജീവനക്കാരുടെ ദുരുദ്ദേശപരമോ/സദുദ്ദേശപരമോ ആയ പെരുമാറ്റം പരിഗണിച്ചതിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ശിക്ഷകൾ നൽകിയിട്ടുള്ളത്. ആദ്യത്തെ കുറ്റപത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ശിക്ഷ നൽകിയ ചില ജീവനക്കാർക്ക് സപ്ലിമെന്ററി കുറ്റം ഷീറ്റുകൾ ഇതിനകം നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

vi) സർവ്വീസ് നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച്, കുറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ജീവനക്കാരനും സസ്പെൻഷൻ കാലയളവിലെ ശമ്പളം നൽകിയിട്ടില്ല, ആർക്കും വിവേചനം കാണിച്ചിട്ടില്ല.

vii) തന്റെ ഓവർഡ്രാഫ്റ്റ് ആയ കറൻറ് അക്കൗണ്ട് ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിനായി യഥാർത്ഥ പണമില്ലാതെയോ കൈമാറ്റം ചെയ്യാതെയോ വൗച്ചറുകൾ തയ്യാറാക്കി എന്ന് അപ്പീൽ നൽകിയയാൾ മുൻപേ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. തട്ടിപ്പിലൂടെ പിൻവലിച്ച തുക ഭാഗികമായി തിരിച്ചടച്ചതുകൊണ്ട്, വഞ്ചനാപരമായ ഇടപാടുകൾ ചെയ്ത കുറ്റത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ഒഴിയാൻ കഴിയില്ല. പിരിച്ചുവിടലിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ നൽകുമെന്ന് ആരും അദ്ദേഹത്തിന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടില്ല.

Viii) വകുപ്പുതല അന്വേഷണംയും അതിലൂടെയുള്ള ശിക്ഷയും വൈകിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കത്തുകൾക്കും നിവേദനങ്ങൾക്കും മറുപടി നൽകാതിരുന്നത്, സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ ലംഘനമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. അന്വേഷണ 1997 നവംബർ 30-നാണ് ആരംഭിച്ചത്, മറ്റ് ജീവനക്കാർ പ്രതിരോധത്തിനായി പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം സ്വയം കേസ് വാദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനെതിരായ ഗുരുതരമായ കുറ്റങ്ങൾ കാരണം പ്രതിരോധത്തിനായി ഒരു പ്രതിനിധിയെയും ലഭിച്ചില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. 1998 മെയ് 12-ന് അന്വേഷണ അവസാനിക്കുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം ഒരു രേഖയും ആവശ്യപ്പെടുകയോ സാക്ഷികളെ/പ്രതിരോധ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. ബാങ്കിനെ വഞ്ചിക്കാനുള്ള ഗൂഢാലോചനയിൽ തന്റെ പങ്കാളിത്തം തെളിയിക്കാൻ മതിയായ തെളിവുകൾ പ്രോസിക്യൂഷൻ അന്വേഷണ നടപടികളിൽ ഹാജരാക്കി എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് മനസിലായപ്പോൾ, തനിക്കെതിരായ തീരുമാനം വൈകിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം ബാങ്കിനെതിരെ അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാൻ തുടങ്ങി.

4. അതിനാൽ, ശ്രീ. ശ്രീവാസ്തവ തന്റെ അപ്പീലിൽ ഉന്നയിച്ച കാര്യങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനമില്ല. അച്ചടക്ക അധികാരി ഉത്തരവിട്ട ശിക്ഷ അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ

തെളിയിക്കപ്പെട്ട കുറ്റങ്ങൾക്ക് ആനുപാതികമാണ്. മുൻ ഖണ്ഡികകളിൽ ചർച്ച ചെയ്തതുപോലെ തെളിയിക്കപ്പെട്ട കുറ്റങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അപ്പീൽ നൽകിയയാളുടെ വാദങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നില്ല. വിഷയം പൂർണ്ണമായി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിച്ച ശേഷം, നോട്ടീസ് കൂടാതെ പിരിച്ചുവിടാനുള്ള ശിക്ഷ നൽകിയതിലും, ശ്രീവാസ്തവ സസ്പെൻഷനിൽ കഴിഞ്ഞ കാലയളവ് അങ്ങനെ തന്നെ കണക്കാക്കിയതിലും, ഇതിനകം നൽകിയ ഉപജീവന ബത്ത ഒഴികെ ശമ്പളമോ അലവൻസുകളോ നൽകാതിരുന്നതിലും അച്ചടക്ക അധികാരിക്ക് പൂർണ്ണമായ ന്യായീകരണമുണ്ട് എന്ന് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, ഞാൻ അച്ചടക്ക അധികാരിയുടെ ഉത്തരവ് ശരിവെക്കുന്നു.

അതനുസരിച്ച് ഞാൻ ഉത്തരവിടുന്നു."

23. അച്ചടക്കപരമായ അന്വേഷണങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, വകുപ്പുതല/അപ്പീൽ അധികാരികൾ നടത്തുന്ന ജുഡീഷ്യൽ പുനഃപരിശോധനാധികാരം ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226, അനുച്ഛേദം 32, അനുച്ഛേദം 136 എന്നിവ പ്രകാരം ഭരണഘടനാ കോടതികൾ നിർവ്വഹിക്കുമ്പോൾ, അതിന് പരിമിതികളുണ്ട്. നിയമപരമായ പിഴവുകൾ, അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തമായ അനീതിക്കോ സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നതിനോ ഇടയാക്കുന്ന നടപടിക്രമങ്ങളിലെ പിഴവുകൾ എന്നിവ തിരുത്തുന്നതിൽ മാത്രമാണ് ഈ അധികാരം ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നത്. ഒരു അപ്പീൽ അധികാരിയെപ്പോലെ കേസിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് വിധി കൽപ്പിക്കാൻ ഇതിന് കഴിയില്ല. ഈ കോടതി മുൻപ് ***തമിഴ്നാട് സംസ്ഥാനം v എസ്. ടി.വി. വേണുഗോപാലൻ***[3] എന്ന കേസിലും പിന്നീട് ***തമിഴ്നാട് സർക്കാരും മറ്റൊരാളും v എ. രാജപാണ്ഡ്യൻ***[4] എന്ന കേസിലും ഇത് പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, ഈ കോടതിയുടെ മൂന്നംഗ ബഞ്ച് ***ബി.സി. ചതുർവേദി v യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും***[5] എന്ന കേസിൽ ഇത് കൂടുതൽ പരിശോധിച്ചു. അതിൽ ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

"13. അച്ചടക്ക അധികാരിയാണ് വസ്തുതകളുടെ ഏക വിധികർത്താവ്. ഒരു അപ്പീൽ സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ, തെളിവുകളെയോ ശിക്ഷയുടെ സ്വഭാവത്തെയോ വീണ്ടും വിലയിരുത്തുന്നതിന് അപ്പീൽ അധികാരിക്ക് സമാനമായ അധികാരമുണ്ട്. ഒരു അച്ചടക്കപരമായ അന്വേഷണത്തിൽ, നിയമപരമായ തെളിവുകളുടെ കർശനമായ തെളിവുകളും ആ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള കണ്ടെത്തലുകളും പ്രസക്തമല്ല.

3 1994(6) എസ്സിസി 302
4 1995(1) എസ്സിസി 216
5 1995(6) എസ്സിസി 749

തെളിവുകളുടെ പര്യാപ്തതയോ യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. എച്ച്.സി. ഗോയൽ [(1964) 4 എസ്.സി.ആർ 718] വിശ്വാസ്യതയോ കോടതിക്ക്/ട്രൈബ്യൂണലിന് മുന്നിൽ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കില്ല. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. എച്ച്.സി. ഗോയൽ [1964 4 എസ്.സി.ആർ 718] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി 728-ാം പേജിൽ ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു: തെളിവുകൾ പരിഗണിച്ച ശേഷം അച്ചടക്ക അധികാരി എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനം പിഴവുള്ളതോ രേഖകളിൽ വ്യക്തമായ പിശകുകൾ ഉള്ളതോ അല്ലെങ്കിൽ തെളിവുകൾ ഇല്ലാത്തതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതോ ആണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഒരു സെർഷ്യോററി റിട്ട് പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കഴിയൂ."

24. ഈ കോടതിയുടെ പിന്നീടുള്ള വിധികൾ, അതായത് ***ഹിമാചൽ പ്രദേശ് സ്റ്റേറ്റ് ഇലക്ട്രിസിറ്റി ബോർഡ് ലിമിറ്റഡ് v മഹേഷ് ദാഹിയ***[6] എന്ന കേസിലും, ഈയിടെ മൂന്നംഗ ബഞ്ച് പരിഗണിച്ച ***പ്രവീൺ കുമാർ v എസ്. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും***[7] എന്ന കേസിലും, മുകളിൽ പറഞ്ഞ (ഖണ്ഡിക 23-ൽ വിവരിച്ച) നിയമപരമായ തത്വം സ്ഥിരമായി പിന്തുടർന്നിട്ടുണ്ട്.

25. ഭരണഘടനാ കോടതികളുടെ ജുഡീഷ്യൽ പുനഃപരിശോധനാധികാരം എന്നത് തീരുമാനമെടുക്കൽ പ്രക്രിയയുടെ വിലയിരുത്തലാണ്, അല്ലാതെ തീരുമാനത്തിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങൾ വിലയിരുത്തലല്ല. ഇത് സമഗ്രമായ ചികിത്സ ഉറപ്പാക്കാനും, അല്ലാതെ തീരുമാനത്തിലെ സമഗ്രത ഉറപ്പാക്കാനുമല്ല. ഒരു കോടതി/ട്രൈബ്യൂണലിന് ഒരു ജീവനക്കാരനെതിരായ നടപടികളിൽ ഇടപെടാൻ കഴിയുന്നത്, അത് സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ നിയമങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാകുമ്പോഴോ അല്ലെങ്കിൽ അന്വേഷണ രീതി നിഷ്കർഷിക്കുന്ന നിയമപരമായ ചട്ടങ്ങൾ ലംഘിക്കുമ്പോഴോ, അല്ലെങ്കിൽ അച്ചടക്ക അധികാരി എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനം തെളിവുകളില്ലാത്തതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കുമ്പോഴോ ആണ്.ഏതെങ്കിലും ന്യായബോധമുള്ള വ്യക്തി ഒരിക്കലും എത്തിച്ചേരാത്ത ഒരു നിഗമനമാണ് അതെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ തെളിവുകൾ പരിഗണിച്ച ശേഷം അച്ചടക്ക അധികാരി എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനം പിഴവുള്ളതോ, രേഖകളിൽ വ്യക്തമായ പിശകുകൾ ഉള്ളതോ, അല്ലെങ്കിൽ തെളിവുകളില്ലാത്തതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതോ ആണെങ്കിൽ, ഒരു സെർഷ്യോററി റിട്ട് പുറപ്പെടുവിക്കാം. ചുരുക്കത്തിൽ, ഒരു വസ്തുതാപരമായ കാര്യത്തിൽ അധികാരിയുടെ തീരുമാനത്തിന്റെ കൃത്യതയോ ന്യായബദ്ധതയോ പരിശോധിക്കുന്നതിലേക്ക് ജുഡീഷ്യൽ പുനഃപരിശോധനയുടെ വ്യാപ്തി വ്യാപിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല.

---

6 2017(1) എസ്സിസി 768

7 2020(9) എസ്സിസി 471

26. കോടതിയുടെ പരിശോധനാ വിഷയങ്ങൾഒരു പൊതുസേവകനെതിരായ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ദുഷ്പെരുമാറ്റത്തെക്കുറിച്ച് അച്ചടക്കപരമായ അന്വേഷണം നടത്തുമ്പോൾ, കോടതി താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളാണ് പരിശോധിക്കുകയും നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത്:(i) അന്വേഷണം നടത്തിയത് യോഗ്യതയുള്ള അധികാരിയാണോ; (ii) സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ നിയമങ്ങൾ പാലിച്ചിട്ടുണ്ടോ; (iii) കണ്ടെത്തലുകളോ നിഗമനങ്ങളോ ചില തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉള്ളതാണോ, അതുപോലെ വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലിലോ നിഗമനത്തിലോ എത്താൻ അധികാരിക്ക് അധികാരവും അധികാരിതയും ഉണ്ടോ.

27. അച്ചടക്ക അധികാരിയുടെ വിയോജിപ്പും നടപടിക്രമങ്ങളുംഅന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അച്ചടക്ക അധികാരി അല്ലാത്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ, അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ട് ലഭിച്ചാൽ, മുൻപറഞ്ഞ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രേഖപ്പെടുത്തിയ കണ്ടെത്തലുകളോട് അച്ചടക്ക അധികാരി യോജിക്കുകയോ വിയോജിക്കുകയോ ചെയ്യാം എന്നത് സുസ്ഥാപിതമാണ്. വിയോജിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ, അച്ചടക്ക അധികാരി വിയോജിപ്പിനുള്ള കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയും, കുറ്റാരോപിതന് അഭിപ്രായം അറിയിക്കാൻ അവസരം നൽകിയ ശേഷം, രേഖയിലുള്ള തെളിവുകൾ മതിയായതാണെങ്കിൽ സ്വന്തം കണ്ടെത്തലുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണം. അല്ലെങ്കിൽ, കൂടുതൽ അന്വേഷണത്തിനായി കേസ് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന് തിരിച്ചയക്കണം.

28. തെളിവിന്റെ കർശന നിയമങ്ങ ൾവകുപ്പുതല അന്വേഷണ നടപടികളിൽ തെളിവിന്റെ കർശനമായ നിയമങ്ങൾ ബാധകമല്ല എന്നത് ശരിയാണ്. എന്നിരുന്നാലും, നിയമപരമായ ഒരേയൊരു നിബന്ധന എന്നത്, കുറ്റാരോപിതന് എതിരായ ആരോപണം, യുക്തിസഹമായും നിഷ്പക്ഷതയോടും കൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തി, കുറ്റാരോപിതനായ ജീവനക്കാരനെതിരായ കുറ്റത്തിന്റെ ഗൗരവം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന ഒരു കണ്ടെത്തലിൽ എത്താൻ സാധ്യതയുള്ള തെളിവുകൾ വഴി സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം എന്നതാണ്. കേവലമായ ഊഹക്കച്ചവടങ്ങൾക്കോ അല്ലെങ്കിൽ അനുമാനങ്ങൾക്കോവകുപ്പുതല അന്വേഷണ നടപടികളിൽ പോലും കുറ്റത്തിന്റെ കണ്ടെത്തലിനെ നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ല എന്നത് സത്യമാണ്.

29. ഭരണഘടനാ കോടതിയുടെ ഇടപെടൽഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 അല്ലെങ്കിൽ അനുച്ഛേദം 136 പ്രകാരമുള്ള ജുഡീഷ്യൽ പുനഃപരിശോധനാധികാരം ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, ദുരുദ്ദേശപരമോ പിഴവുള്ളതോ ആയ കേസുകളിലൊഴികെ ഭരണഘടനാ കോടതി,വകുപ്പുതല അന്വേഷണ നടപടികളിലെ വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടില്ല. അതായത്, ഒരു കണ്ടെത്തലിനെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ തെളിവുകളില്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ യുക്തിസഹമായും നിഷ്പക്ഷതയോടും കൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഒരിക്കലും എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയാത്ത ഒരു കണ്ടെത്തലായിരിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ഇടപെടുക.

വകുപ്പുതല അധികാരിയുടെ നിഗമനത്തെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ ചില തെളിവുകൾ ഉള്ളിടത്തോളം കാലം, ആ നിഗമനം നിലനിർത്തേണ്ടതാണ്.

30. ഇപ്പോഴത്തെ കേസിലെ വസ്തുതകൾഈ കേസിൽ, ജീവനക്കാരൻ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന മുംഫോർഡ്ഗഞ്ച് ബ്രാഞ്ചിലെ തന്റെ വിവിധ അക്കൗണ്ടുകളിൽ വ്യാജ ക്രെഡിറ്റുകൾ നൽകി പൊതു ഫണ്ടുകൾ ദുരുപയോഗം ചെയ്തതിനാണ് അദ്ദേഹത്തിന് കുറ്റപത്രം നൽകിയത്. അദ്ദേഹം ഔദ്യോഗിക കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ ചെയ്ത ഗുരുതരമായ ദുഷ്പെരുമാറ്റത്തിന്റെ 7 കുറ്റങ്ങളാണ് മൊത്തത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ ചുമത്തിയത്.കുറ്റാരോപിതനായ ജീവനക്കാരന് അഭിപ്രായം അറിയിക്കാൻ അവസരം നൽകുകയും സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ പാലിക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ, അദ്ദേഹം ഉന്നയിച്ച പ്രാഥമിക ആക്ഷേപങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ടിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ 22 പേജുകളും ഒപ്പം പ്രസന്റിങ് ഓഫീസർ ഹാജരാക്കിയ പി.ഇ.എക്സ്-1 മുതൽ പി.ഇ.എക്സ്-28 വരെയുള്ള രേഖകളും ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് പ്രത്യേകം സൂചിപ്പിച്ചു. കുറ്റാരോപിതനായ ജീവനക്കാരൻ തന്റെ പ്രതിരോധത്തിനായി ഒരു രേഖയോ സാക്ഷിയോ ഹാജരാക്കിയില്ല എന്നും റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നു. അന്വേഷണ സമയത്ത്, പ്രോസിക്യൂഷൻ രേഖകളെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറയാനില്ലെന്നും പ്രസന്റിങ് ഓഫീസറോട് ചോദ്യമൊന്നും ചോദിക്കാനില്ലെന്നും, താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത പ്രതിനിധിയെ വെച്ച് കേസ് വാദിക്കാൻ ഒരിക്കലും അനുമതി തേടിയില്ലെന്നും എതിർകക്ഷി പറഞ്ഞതായും റിപ്പോർട്ടിൽ തുടർന്ന് സൂചിപ്പിച്ചു.

31. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കണ്ടെത്തൽ വകുപ്പുതല അന്വേഷണം അവസാനിച്ച ശേഷം, പ്രസന്റിങ് ഓഫീസറും കുറ്റാരോപിതനായ ജീവനക്കാരനും സമർപ്പിച്ച രേഖാമൂലമുള്ള മൊഴികൾ സഹിതം, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അന്വേഷണ രേഖകൾ ക്രമീകരിക്കുകയും, ഓരോ കുറ്റത്തെയും സംബന്ധിച്ച് പ്രസന്റിങ് ഓഫീസർ ഹാജരാക്കിയ രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റം തെളിയിക്കപ്പെട്ടില്ലെന്നും, 2 മുതൽ 7 വരെയുള്ള കുറ്റങ്ങൾ കുറ്റാരോപിതനായ ജീവനക്കാരനെതിരെ തെളിയിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും കണ്ടെത്തി.

32. ഈ റിപ്പോർട്ട് പിന്നീട് അച്ചടക്ക അധികാരി വീണ്ടും പരിശോധിക്കുകയും ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിയോജിപ്പ് കുറിപ്പ് ഒഴികെ, 2 മുതൽ 7 വരെയുള്ള കുറ്റങ്ങളിൽ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രേഖപ്പെടുത്തിയ വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തൽ അച്ചടക്ക അധികാരി അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു . തന്റെ പ്രാഥമിക അഭിപ്രായത്തോടെ വിശദീകരണം സമർപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം കുറ്റാരോപിതനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. തുടർന്ന്, അഭിപ്രായം അറിയിക്കാൻ അവസരം

നൽകുകയും കുറ്റാരോപിതൻ രേഖാമൂലം നൽകിയ മറുപടിയിലെ ആക്ഷേപങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത ശേഷം, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കണ്ടെത്തലുകൾ ശരിവെച്ചുകൊണ്ട് സംക്ഷിപ്ത കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയും, 1999 ജൂലൈ 24-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ സേവനത്തിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിടാനുള്ള ശിക്ഷ നൽകാനുള്ള തന്റെ അഭിപ്രായം സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പീൽ അധികാരിയും പിന്നീട് അപ്പീൽ പരിഗണിക്കുകയും, കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ ശേഷം, കുറ്റാരോപിതന് നൽകിയ ശിക്ഷാ ഉത്തരവിനെ ശരിവെച്ച് വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകൾ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

33. ഹൈക്കോടതിയുടെ ഇടപെടലിനുള്ള കാരണങ്ങൾഈ കേസിൽ ഹൈക്കോടതിയെ സ്വാധീനിക്കുകയും അപവദിത വിധിയിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്ത വാദം പ്രധാനമായും രണ്ട് കാരണങ്ങളാലാണ്. ഒന്നാമതായി, ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റത്തെക്കുറിച്ച് അച്ചടക്ക അധികാരി വിയോജിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് മുമ്പ്, കുറ്റാരോപിതന് ന്യായമായ അവസരം നൽകിയില്ലെന്നും അത് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രതികൂലമായ ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയെന്നും.രണ്ടാമതായി, അച്ചടക്ക അധികാരി/അപ്പീൽ അധികാരി, അച്ചടക്ക അന്വേഷണ രേഖകൾ സ്വതന്ത്രമായി പരിശോധിക്കാതെയും ശരിയായ യുക്തി പ്രയോഗിക്കാതെയും ഒരു വിശദീകരണമില്ലാത്ത ഉത്തരവ് പാസാക്കിയെന്നും. ഈ കാര്യങ്ങളാണ് അപവദിത വിധിയിൽ ഹൈക്കോടതിയെ കുറ്റാരോപിതന് നൽകിയ ശിക്ഷ റദ്ദാക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

34. ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റത്തെക്കുറിച്ച് വിയോജിപ്പ് കുറിപ്പ് കുറ്റാരോപിതനായ ജീവനക്കാരന് നൽകിയില്ല എന്ന വാദത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഈ കോടതി കണ്ടെത്തുന്ന വസ്തുത, അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ട് ലഭിച്ച ശേഷം, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രേഖപ്പെടുത്തിയ കണ്ടെത്തലുകളോട് യോജിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അച്ചടക്ക അധികാരിക്ക് വിയോജിപ്പിനുള്ള കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്താനും, കുറ്റം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് മുമ്പ് വിശദീകരണത്തിനായി കുറ്റാരോപിതനെ വിളിക്കാനുമുള്ള ബാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ്. നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന നടപടിക്രമം സംശയമില്ലാതെ ഇവിടെ പാലിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല, അത് കുറ്റാരോപിതന് പ്രതികൂലമായ ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ ലംഘിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റത്തെ സംബന്ധിച്ച് അച്ചടക്ക അധികാരി രേഖപ്പെടുത്തിയ കുറ്റത്തിന്റെ കണ്ടെത്തൽ ന്യായീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന് കോടതി ഉറച്ച അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

35. എന്നാൽ ഈ വിഷയം (ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റത്തിലെ നടപടിക്രമ പിശക്) നമ്മെ കൂടുതൽ തടസ്സപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ല. കാരണം, ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അന്വേഷണ

ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രേഖപ്പെടുത്തിയ കണ്ടെത്തൽ അച്ചടക്ക അധികാരി മാറ്റിയെഴുതിയത്, കുറ്റാരോപിതനായ ജീവനക്കാരനെതിരെ ചുമത്തിയ മറ്റ് കുറ്റങ്ങളിൽ (കുറ്റം നമ്പർ 2) നിന്ന് വേർതിരിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഈ മറ്റ് കുറ്റങ്ങൾ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തെളിയിച്ചതായി കണ്ടെത്തുകയും വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ കുറ്റാരോപിതൻ ഉന്നയിച്ച ആക്ഷേപങ്ങൾ പരിഗണിച്ച ശേഷം അച്ചടക്ക/അപ്പീൽ അധികാരികൾ ഈ വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തൽ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്.

36. പിരിച്ചുവിടാനുള്ള ഉത്തരവ് ഒന്നാം നമ്പർ കുറ്റത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതായിരുന്നെങ്കിൽ, പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവ് നിയമവിരുദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിക്കാൻ കോടതിക്ക് കഴിയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ 2 മുതൽ 7 വരെയുള്ള കുറ്റങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് രേഖപ്പെടുത്തുകയും അച്ചടക്ക/അപ്പീൽ അധികാരികൾ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്ത കുറ്റത്തിന്റെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടാൻ പാടില്ലാത്തതായിരുന്നു. ആ കണ്ടെത്തലുകൾ ഗുരുതരമായ ദുഷ്പെരുമാറ്റം സ്ഥാപിക്കുന്നവയാണ്. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഹൈക്കോടതി ജീവനക്കാരന് നൽകിയ പിരിച്ചുവിടൽ ശിക്ഷാ ഉത്തരവിൽ ഇടപെട്ടതിലൂടെ പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു പിഴവ് വരുത്തിയിരിക്കുകയാണ്.

37. ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ ഒറീസ സംസ്ഥാനം v ബിദ്യാഭൂഷൺ മോഹപത്ര (മേലുദ്ധരിച്ചത്) എന്ന വിധിന്യായമാണ് ഇതിന് പിന്തുണ നൽകുന്നത്. അതിൽ ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു:

> "9. കുറ്റം (1) ലെ തലക്കെട്ടുകൾ (സി), (ഡി), കുറ്റം (2) എന്നിവയിലെ കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് തെളിവുണ്ടെന്ന് ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചു. കുറ്റം 1(ബി) സംബന്ധിച്ച് ട്രൈബ്യൂണൽ ജീവനക്കാരനെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കി, അത് ഗവർണർക്ക് പരിഗണിക്കേണ്ട വിഷയമായിരുന്നില്ല. കുറ്റം 1(എ), 1(ഇ) എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച്, ഹൈക്കോടതിയുടെ വീക്ഷണത്തിൽ "സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല". ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ ഭൂപാർശ തീർച്ചയായും കുറ്റം 1(എ), 1(ഇ), 1(സി), 1(ഡി), കുറ്റം (2) എന്നിവയിലെ കണ്ടെത്തലുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതായിരുന്നു. കുറ്റം (1) ന് കീഴിലുള്ള രണ്ട് തലക്കെട്ടുകളിലെ കണ്ടെത്തലുകൾ നിലനിൽക്കില്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു, കാരണം കണ്ടെത്തലുകളിൽ എത്തുന്നതിൽ ട്രൈബ്യൂണൽ സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ നിയമങ്ങൾ ലംഘിച്ചു. അതിനാൽ, "ഈ കുറ്റങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പിരിച്ചുവിടൽ ശിക്ഷ നിലനിർത്തേണ്ടതുണ്ടോ, അതല്ലെങ്കിൽ ഒരു കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ മതിയോ" എന്ന് ഒറീസ സംസ്ഥാന സർക്കാർ തീരുമാനിക്കണം എന്ന് ഹൈക്കോടതി

നിർദ്ദേശിച്ചു. കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ, ഹൈക്കോടതിയുടെ ഈ ശിക്ഷ പുനഃപരിശോധിക്കാനുള്ള നിർദ്ദേശം നിലനിൽക്കില്ലാത്തതിനാൽ, കുറ്റം 1(എ), 1(ഇ) എന്നിവയിലെ ടൈബ്യൂണലിന്റെ കണ്ടെത്തലുകൾ ഹൈക്കോടതി പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ അസാധുവാക്കപ്പെട്ടതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് തെറ്റുപറ്റിയോ എന്ന് കോടതി പരിശോധിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവ് കുറ്റം 1(എ) ഉം 1(ഇ) ഉം മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതായിരുന്നെങ്കിൽ, പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവ് നിയമവിരുദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിക്കാൻ കോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ടാകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ, ആദ്യത്തെ ചാർജ്ജിന്റെ അഞ്ചിൽ രണ്ട് ഭാഗങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതും രണ്ടാമത്തെ ചാർജ്ജുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതുമായ ടൈബ്യൂണലിന്റെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടാൻ ഹൈക്കോടതി ബാധ്യസ്ഥനല്ല എന്നും, ആ കണ്ടെത്തലുകൾ ജീവനക്കാരൻ ഗുരുതരമായ ദുഷ്പെരുമാറ്റത്തിന് ഉത്തരവാദിയാണെന്ന് സ്ഥാപിച്ചു എന്നും കാണുമ്പോൾ, ഒറീസ ഗവർണറോട് പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവ് പുനഃപരിശോധിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കാൻ ഹൈക്കോടതിക്ക് അധികാരമില്ല....."

38. മറ്റ് കോടതി വിധികൾഈ വിഷയം പിന്നീട് ഈ കോടതി ***ബിന്നി ലിമിറ്റഡ്. V. ജീവനക്കാർ*** [8]എന്ന കേസിൽ വീണ്ടും പരിഗണിച്ചു:

"... രണ്ടാമത്തെ കുറ്റത്തിന്റെ മാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജനറൽ മാനേജർ പിരിച്ചുവിടൽ ശിക്ഷ ചുമത്തുമായിരുന്നു എന്ന് കോടതി അനുമാനിക്കരുത് എന്നും, അതിനാൽ ചുമത്തിയ രണ്ട് കുറ്റങ്ങളിൽ ഒന്ന് നിലനിൽക്കില്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷ നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ല എന്നും വാദിക്കപ്പെട്ടു. ഈ വാദം ഒറീസ സംസ്ഥാനം v. ബിദ്യുഭ്രൂഷൺ മോഹപത്ര [(എ.ഐ.ആർ 1963 എസ്.സി 779)] എന്ന വിധി പിന്തുടർന്ന് തള്ളി. ആ വിധിയിൽ പറഞ്ഞത്, അനുച്ഛേദം 311 പ്രകാരമുള്ള ഒരു അന്വേഷണയിലെ ഉത്തരവ്, ശിക്ഷ നൽകാൻ നിയമപരമായി കഴിയുന്ന ഒരു പ്രധാന ദുഷ്പെരുമാറ്റത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും കണ്ടെത്തലിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നിലനിർത്താൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, ആ ഒരൊറ്റ കാരണം മാത്രം ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിൽ അധികാരിയെ സ്വാധീനിക്കുമോ എന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടത് കോടതിയുടെ ജോലിയല്ല എന്നാണ്.

കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ആ തത്വം ഈ കേസിലെ വസ്തുതകൾക്ക് ബാധകമല്ല. കാരണം, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, എതിർകക്ഷിയായ വെയർഹൗസ് മാസ്റ്ററോട് ധിക്കാരപരമായി പെരുമാറിയെന്ന് കണ്ടെത്തിയെങ്കിലും, ഒറ്റത്തവണത്തെ ഈ

8 1972(3) എസ്സിസി 806

അച്ചടക്കമില്ലായ്മ പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവിനായി പര്യാപ്തമാണെന്ന് അദ്ദേഹം നിഗമനം ചെയ്തില്ല...

"39. വീണ്ടും, ***സവർൺ സിംഗ് മറ്റൊരാളും V എസ്. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും***[9] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

"19. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, കമ്മീഷണറുടെ ഉത്തരവിൽ ചില അപ്രസക്തമായ കാര്യങ്ങൾ പരാമർശിച്ചതിലെ കുറവ്, അപ്പീൽ അല്ലെങ്കിൽ റിവിഷണൽ ഘട്ടത്തിൽ കേസിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെ ബാധിച്ചില്ല. ഒരു ആഭ്യന്തര ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ ഉത്തരവിൽ പല കാരണങ്ങൾ പരാമർശിക്കുമ്പോൾ, അവയിൽ ചിലത് പ്രസക്തവും നിലനിൽക്കുന്നതും മറ്റുചിലത് അപ്രസക്തവും നിലവിലില്ലാത്തതുമാണെങ്കിൽ, പ്രസക്തവും നിലനിൽക്കുന്നതുമായ കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അധികാരി ആ ഉത്തരവ് പാസാക്കുമായിരുന്നു എന്നും, അപ്രസക്തമായ കാരണങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുന്നത് അന്തിമ തീരുമാനത്തെ ബാധിക്കില്ല എന്നും കോടതിക്ക് ബോധ്യമായാൽ ആ ഉത്തരവ് നിലനിർത്തും എന്നതിന് വിധിന്യായം ഉണ്ട് [കാണുക: ഒറീസ സംസ്ഥാനം v. ബിദ്യഭൂഷൺ മോഹപത്ര [(എ.ഐ.ആർ 1963 എസ്.സി 779)]."

40. ജുഡീഷ്യൽ പുനഃപരിശോധനയുടെ അധികാരംതെളിയിക്കപ്പെട്ട കുറ്റങ്ങൾ ശിക്ഷ ചുമത്തുന്നതിനെ ന്യായീകരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, കോടതി അതിന്റെ ജുഡീഷ്യൽ പുനഃപരിശോധനാധികാരം ഉപയോഗിക്കരുത് എന്ന് ഭരണഘടനാ ബഞ്ച് വ്യക്തമായി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

41. ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ ശരിയല്ലഅച്ചടക്ക/അപ്പീൽ അധികാരി പാസാക്കിയത് വിശദീകരണമില്ലാത്ത ഉത്തരവാണ് എന്നും, യുക്തി പ്രയോഗിക്കാതെയാണ് അത് പാസാക്കിയത് എന്നും ഹൈക്കോടതിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയ വാദത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, അത് രേഖകളിൽ ലഭ്യമായ വസ്തുതകളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നില്ല.

42. ഈ കേസിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അച്ചടക്ക/അപ്പീൽ അധികാരി ഒരു വിധിന്യായം പാസാക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, 1999 ജൂലൈ 24-ലെ ഉത്തരവ് പാസാക്കുന്നതിനിടയിൽ, അച്ചടക്ക അധികാരി അന്വേഷണ രേഖകൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. അതിൽ 1999 മെയ് 22-ലെ സ്വയം പൂർണ്ണമായ അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ടും, കുറ്റാരോപിതനായ

9 എ.ഐ.ആർ 1976 എസ്സി 232

ജീവനക്കാരന് ലഭ്യമാക്കിയ 1999 ജൂൺ 29-ലെ തന്റെ പ്രാഥമിക അഭിപ്രായവും ഉൾപ്പെടുന്നു. ന്യായമായ അവസരം നൽകുകയും കുറ്റാരോപിതൻ ഉന്നയിച്ച രേഖാമൂലമുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത ശേഷം, 1999 ജൂലൈ 24-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ കുറ്റബോധം കണ്ടെത്തിയതിനും പിരിച്ചുവിടൽ ശിക്ഷയ്ക്കും സംക്ഷിപ്തമായ കാരണങ്ങൾ അധികാരി രേഖപ്പെടുത്തി.കൂടാതെ, കുറ്റാരോപിതനായ ജീവനക്കാരൻ സമർപ്പിച്ച അപ്പീൽ, 1999 നവംബർ 15-ലെ ഉത്തരവിൽ ഖണ്ഡിക 3(i) മുതൽ (viii) വരെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ, അപ്പീൽ അധികാരി പരിശോധിക്കുകയും അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രേഖപ്പെടുത്തിയ കുറ്റത്തിന്റെ കണ്ടെത്തൽ ശരിവെച്ച് ജീവനക്കാരനെ സർവ്വീസിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിട്ട ഉത്തരവ് തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്തു.വിശദമായ ചർച്ചകൾക്ക് ശേഷം, അച്ചടക്ക/അപ്പീൽ അധികാരികൾ പാസാക്കിയ ഉത്തരവുകൾ റദ്ദാക്കിക്കൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായം കോടതിക്ക് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല, അത് റദ്ദാക്കാൻ അർഹമാണ്.

43. തീർപ്പാക്കലിന് മുൻപ്, ബാങ്കിംഗ് ബിസിനസ്സിൽ ഓരോ ബാങ്ക് ജീവനക്കാരനും പൂർണ്ണമായ സമർപ്പണം, സത്യസന്ധത, വിശ്വസ്തത എന്നിവ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ് എന്ന് കോടതി ഊന്നിപ്പറയേണ്ടതുണ്ട്. നിക്ഷേപകരുടെയും ഉപഭോക്താക്കളുടെയും പണമാണ് ജീവനക്കാർ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് എന്നതിനാൽ, നല്ല പെരുമാറ്റവും അച്ചടക്കവും അവർ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അത് പാലിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, പൊതുജനങ്ങളുടെ/നിക്ഷേപകരുടെ വിശ്വാസം തകർന്നുപോകും. ഈ കൂടുതൽ കാരണത്താൽ, 1999 ജൂലൈ 24-ലെ ജീവനക്കാരന്റെ പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവ്, 1999 നവംബർ 15-ലെ വകുപ്പുതല അപ്പീൽ ഉത്തരവിലൂടെ സ്ഥിരീകരിച്ചിട്ടും, ഹൈക്കോടതി അത് റദ്ദാക്കിയത് വ്യക്തമായ പിഴവാണ് എന്ന് കോടതി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

44. അതനുസരിച്ച്, ഈ അപ്പീലുകൾ വിജയിക്കാൻ അർഹമാണ്, അതിനാൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. 2018 സെപ്റ്റംബർ 13-ലെ അപവദിത ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി ഇതിനാൽ റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു. കോടതിച്ചെലവുകൾ ഈടാക്കുന്നില്ല.

45. തീർപ്പാക്കാത്ത അപേക്ഷകൾ എന്തെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ, അതോടൊപ്പം തീർപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ദേവിക ഗുജ്റാൾ അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചു.